

**ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA
V PRAZE
PROVOZNĚ EKONOMICKÁ FAKULTA
KATEDRA HUMANITNÍCH VĚD**

Diplomová práce na téma:

Politické subjekty a jejich vztahy v Praze 11

Autor bakalářské práce:

Bc. Eva Svobodová

Vedoucí bakalářské práce:

Ing. Jan Čopík, Ph.D.

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že diplomovou práci na téma Politické subjekty a jejich vztahy v Praze 11 jsem vypracovala samostatně, obsah práce konzultovala s vedoucím diplomové práce a použila zdroje uvedené v seznamu literatury.

.....

Bc. Eva Svobodová

Poděkování

Děkuji za odborné vedení a cenné připomínky při tvorbě této diplomové práce vedoucímu diplomové práce Ing. Janu Čopíkovi, Ph.D. A za veškerou vstřícnost sekretariátu a celému vedení Katedry humanitních věd.

Politické subjekty a jejich vztahy
v Praze 11

-

Political subjects and their
relationships in Prague 11

Souhrn

Hlavním cílem této diplomové práce je zanalyzovat a přiblížit problematiku politických subjektů v Městské části Praha 11. Práce se zaměřuje na základní pojmy a pravidla této problematiky. Zároveň se snaží z rozsáhlého objemu dat o této problematice vybrat to nejpodstatnější a přitom podat čtenáři ucelený obraz.

Diplomovou práci lze rozčlenit do dvou logických celků. První celek je věnován teoretickým a obecným poznatkům v problematice obecních zastupitelstev a jeho zřízení, dále pak teorii a klasifikaci politických subjektů a v neposlední řadě nástin průběhu komunálních voleb. Druhá část je podrobnějším zpracováním charakteristiky městské části a seznámení s volebními programy a výsledky politických subjektů nejen v Praze 11. Poslední kapitolou je přehled realizovaných projektů místního zastupitelstva.

Klíčová slova

komunální politika
politický subjekt
volby
obec
zastupitelstvo

Summary

The main aim of this diploma thesis is to analyse and focus on problems the political subjects may face – mainly in one of the Prague municipalities. The thesis provides its readers with research data, a closer survey into this problematics and an account of the fundamental terms. At the same time the author offers the extensive data circumference and tries to emphasize those considered crucial – substantiality and comprehensive image of the problematics itself.

This diploma thesis is divided into two separate units. First unit is addressed to theoretical and common piece of knowledge and the other chapters apply to historical development, further contextualization, commonly used definitions and their classification and last but not least the political subjects' incorporation into the Prague municipal politics and policies. The last part goes further into details and is more specific giving the outlook and evaluation of the projects the municipality has taken part in it.

Key words

Communal Politics

Political Subject

Elections

Municipality

Municipal Council

Obsah:

1. Úvod.....	6
2. Cíl práce a metodika	7
3. Úvod do problematiky	9
3.1. Charakter české územní samosprávy	9
3.2. Obec	11
3.2.1. <i>Obec, městys, město, statutární město</i>	12
3.2.2. <i>Volby do obecních samospráv</i>	18
3.2.3. <i>Rozpočet obce</i>	19
3.3. Politické strany	22
3.3.1. <i>Definice politických stran</i>	22
3.3.2. <i>Členství politické strany</i>	24
3.3.3. <i>Funkce politických stran</i>	24
3.3.4. <i>Klasifikace politických stran</i>	25
3.3.5. <i>Vývojové typy politických stran</i>	26
4. Charakteristika MČ Praha 11	28
4.1. Znak MČ Praha 11	29
4.2. Obyvatelstvo	30
4.3. Vybrané ukazatele pro obec Praha 11	32
5. Politické strany ve volbách 2002 a 2006 i 2010	35
5.1. Volby do zastupitelstev obcí v ČR – volební účast.....	35
5.2. Volby do zastupitelstva obce 2002	36
5.2.1. <i>Volební program ODS</i>	38
5.2.2. <i>Volební program ČSSD</i>	39
5.2.3. <i>Sdružení nezávislých</i>	39
5.2.4. <i>Shrnutí komunálních voleb 2002</i>	40
5.3. Volby do zastupitelstva obce 2006	41
5.3.1. <i>Volební program ODS</i>	42
5.3.2. <i>Volební program ČSSD</i>	43
5.3.3. <i>SNK ED</i>	45
5.3.4. <i>Shrnutí komunálních voleb 2006</i>	46

5.4.	Volby do zastupitelstva obce v roce 2010.....	49
6.	Projekty v MČ Praha 11	54
6.1.	Objekty Prahy 11	54
6.1.1.	<i>Komunitní centrum Matky Terezy</i>	56
6.1.2.	<i>Dny Prahy 11</i>	59
6.1.3.	<i>Bezpečné Jižní Město</i>	60
6.1.4.	<i>Shrnutí realizovaných projektů</i>	62
7.	Závěr	65
8.	Seznam literatury	67
9.	Přílohy	72

1. Úvod

Tato diplomová práce, jejíž název je „Politické subjekty a jejich vztahy v Praze 11“, se zabývá definováním obecního zřízení v městské části, jejími konkrétními politickými stranami, které se podílejí na místním rozvoji a výsledky komunálních voleb v uvedených letech. Vlastní pochopení politické situace a náhled do realizovaných projektů.

Zájem o úlohu občanů v politickém procesu se zpravidla zaměřuje na úroveň národního státu, v jehož rámci se rozvinul jak pojem moderního občanství, tak institucionální podoba zastupitelské demokracie. Význam komunálních voleb bývá pokládán za stále důležitější. Tento význam umocňuje především participace občanů na lokálním politickém procesu již z toho důvodu, že celosvětově klesá zájem o veřejné dění. Významná se stává participace občanů nejen ve volbách, ale i na veřejném životě. Charakteristickým rysem vývoje územní veřejné správy je posílení decentralizace a princip subsidiarity.

V rámci komunální úrovně má MČ Praha 11 specifický význam a to tím, že jako skoro stotisícová městská část je spíše jako město než obec. S rostoucím významem obce se do popředí dostává i otázka politického stranictví na obecní úrovni. Právě v obcích městského typu, působí jak parlamentní, tak i neparlamentní politické strany a hnutí. Díky velikosti obce jsou na politické scéně zastoupeny v rozličné míře. Typické pro zastoupení politických stran v obcích je vysoký počet kandidujících nezávislých. Mezi občany a místními politiky není zapotřebí vkládat politické strany a ideologie jako zprostředkující články. Proto se mnohdy i jedná o sestavení politických kandidatur bez kandidátů bez politické příslušnosti.

2. Cíl práce a metodika

Tématem diplomové práce je politický proces na lokální úrovni rozhodování v období vymezeném komunálními volbami v letech 2002 až 2010. Výzkum je zaměřen na vybraný region – městskou část Praha 11. Práci jsem si vybrala na základě toho, že v městské části Praha 11 se již několik let pohybují a pracují a vidím, jak se okolí mění nebo by se měnit mělo. Zároveň je to velká městská část, kde většinou dominují politické strany než různá sdružení nebo kandidáti bez politické příslušnosti, proto zjišťuji jak tomu je v této obci.

Hlavním *cílem* práce je analyzovat volby do zastupitelstva obce (městské části). V této souvislosti si rovněž klademe za cíl identifikovat a charakterizovat aktéry politického procesu v obci (politické strany), jejich vzájemné vztahy a zejména aktivity směřující k restrukturalizaci a rozvoji regionu. Vedlejším cílem je charakterizovat a vyhodnotit hlavní socioekonomické ukazatele regionu.

Vlastní *metodika* mé diplomové práce, jejíž téma zní „Politické subjekty a jejich vztahy v Praze 11“, je nastíněna v následujících bodech.

Ve výzkumu politického procesu na lokální a regionální úrovni rozhodování se uplatňují dva základní směry. První z nich pohlíží shora na komunální politiku jako na nejnižší úroveň politiky jako celku. Nezohledňuje však místní specifika. Druhý pohled vychází ze základního tvrzení, že komunálních politik je tolik, kolik je obcí. Určující metodou jsou většinou jednotlivé případové studie, na jejichž základě bývají pak konstruována zobecňující tvrzení. (Balík 2005: 166–167)¹

Při vypracování diplomové práce je využit výzkumný přístup, jenž se snaží zohledňovat odlišnosti politického procesu v různých obcích a regionech. Práce je

¹ BALÍK, S. *Metodologie výzkumu komunální politiky*. In. FIALA, P. STRMISKA, M. (Eds.) *Víceúrovňové vládnutí: teorie, přístupy, metody*. Brno: Institut pro srovnávací politologický výzkum Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity, 2005.

postavena jako případová studie městské části Praha 11. Ke sběru dat byla použita základní technika – studium dokumentů.

Jako zdroje informací byly kromě dat z volebním serveru Českého statistického úřadu využity i dokumenty politických stran (volební programy, agitační brožury), články z internetových novin (www.idnes.cz) a vlastní pozorování a nestrukturované rozhovory s bývalými členy zastupitelstva MČ Praha 11.

Odhlédneme – li od úvodu, této kapitoly a závěru, můžeme popsat jednotlivé části následně. Ve třetí kapitole, teoretické části, se nejprve práce pokouší nastínit obecné definice územní samosprávy jako takové, dále pak charakterizuje obec a statutární města a nakonec komunální volby do obecních zastupitelstev.

Ve čtvrté kapitole, praktické části, práce pojednává o charakteristice MČ Praha 11. V této kapitole je udáván přehled obyvatelstva v městské části na základě informací získaných z Českého statistického úřadu. Díky vybraným ukazatelům se nabízí možnost zaregistrovat přesný počet obyvatel, ekonomickou aktivitu či hospodaření jednotlivých druhů domácností.

Nejobsáhlejší kapitolou, pátou, je pak přehled politických stran ve volbách v roce 2002, 2006, ale jelikož se během psaní této diplomové práce již konaly další komunální volby, v tomto roce na podzim, tak jsou volby do obecních zastupitelstev 2010, také zmíněny v podkapitole. Najdeme zde volební programy vybraných politických subjektů do komunálních voleb uvedených let a také podrobné procentuální zpracování volebních výsledků a volební účasti. Vše je zpracováno v pomocných tabulkách a grafech. V závěru této kapitoly nechybí ani shrnutí komunálních voleb za období.

Poslední kapitolou praktické části, v šesté kapitole, je přehled realizovaných projektů v dané městské části. Zároveň je i věnována veřejnému životu v obci.

3. Úvod do problematiky

3.1. Charakter české územní samosprávy

Územní samosprávný celek vykonává samostatnou působnost, tedy spravuje své záležitosti samostatně, na vlastní odpovědnost, přičemž je vázán jen právním řádem, nikoliv už interními akty typickými především pro hierarchizovanou státní správu. Současná zákonná úprava však obsahové vymezení působnosti nekoncepčně vždy zcela jasně a zřejmě.

Obecně lze konstatovat, že samostatná působnost je konstruována kombinací pozitivního a negativního vymezení. Pozitivní vymezení zjednodušeně definuje to, co do samostatné působnosti patří, negativní pak vyjímá, co do ní (z jakéhokoliv důvodu) nepatří.

Obce a kraje v samostatné působnosti především hospodaří se svým majetkem, spolupracují s dalšími obcemi (kraji) i s jinými fyzickými či právními osobami a projednávají některé správní delikty (přestupky). V neposlední řadě obce též realizují výkon přímé demokracie tak, že vyhlašují místní referenda. Důležitou skutečností je, že primárním orgánem samosprávných celků, je zastupitelstvo, tedy samosprávný orgán vzešlý z přímých demokratických voleb, v nichž mají právo volit občané územního samosprávného celku.

Zastupitelstvo a jeho jednotliví členové, kteří mají možnost vykonávat v rámci obce svou, na státu co nejméně závislou, politiku by mohli být pojaty jako Obecní instituce. Jsou to zastupitelstva, z nichž vzešlé orgány samosprávy v čele s radou a starostou, tak představují hlavní politická kolbiště určená k realizaci lokální politiky.

Samospráva obce se také realizuje v hospodaření s obecním majetkem či v oblasti spolupráce obcí, jejich slučování a rozdělování. Zvláště problematika

změny území a hranic obce, která je na rozdíl od krajů, kde je změnu hranic nutno upravit zákonem, realizovatelná pouze na základě rozhodnutí zastupitelstva. V první polovině 90. let došlo ke znatelnému zvýšení počtu obcí, kterému došlo postupným odlučováním dříve sdružovaných obcí či jejich částí. V současné době je v ČR 6 250 obcí. Přestože mnohé z nich vznikly odlukou od jiné obce, lze konstatovat, že relativně často docházelo a stále dochází k prohlubování spolupráce obcí v rámci výkonu samostatné působnosti. Obce využívají možnosti, kterou jim dává obecní zřízení a uzavírají mezi sebou koordinační veřejnoprávní smlouvy k zajištění výkonu služeb či činností, které si jedna nebo druhá nemůže dovolit.

Pokud bych chtěla shrnout postavení a význam územní samosprávy z hlediska toho co může, tak existence této samosprávy umožňuje realizaci veřejných záležitostí lokálního charakteru bez nutnosti vstupování státu do problematiky. Občané obce mají možnost se demokraticky podílet na jejím řízení a sami tak ovlivňovat normy, jimiž se na svém území budou řídit.

Územní samospráva má velký výčet činností, které v rámci samostatné působnosti může podnikat. V praxi veřejné správy se může stát, že v zájmu zachování efektivity jejího výkonu, je výhodnější některou ze státních agend svěřit k výkonu nikoliv přímému vykonavateli státní správy, ale subjektu od státu odlišnému. Tímto nestátním subjektem je právě nejčastěji územní samospráva, na kterou stát přenáší správu určitých záležitostí bez toho, aniž by se té agendy jako takové vzdával. V takovém to případě mluvíme o tzv. přenesené působnosti a nelze o ní mluvit jako o samostatné působnosti územní samosprávy, protože výkon stále zůstává výkonem státní moci jménem státu a na jeho odpovědnost, přestože není státem činěn.

Přenesená působnost existuje ve třech formách:

- Obce vykonávající státní správu v základním rozsahu a jen ve správním obvodu, který se kryje s územím vlastní obce.
- Obce s pověřeným obecním úřadem vykonávající státní správu v širším rozsahu než obce první kategorie a ve větším správním obvodu, než je území jedné obce.

- Obce s rozšířenou působností vykonávající státní správu v ještě větším rozsahu a na větším území než obce v předchozích dvou kategoriích.

Zatímco samostatnou působnost mohou samosprávné subjekty vykonávat pouze na svém území, přenesenou působnost mohou obce s pověřeným obecním úřadem a obce s rozšířenou působností vykonávat i na území obcí nižších.²

Stát musí mít možnost uplatňovat svou moc na místní a regionální úrovni. Význam samosprávy spočívá hlavně v tom, že umožňuje výkon státní správy bez toho, aniž by bylo nutné zřizování dalších úřadů na místní a regionální úrovni (např. finanční úřady).

3.2. Obec

Obec je základní územní jednotka osídlení. Je výsledkem socializačního procesu lidského žití v čase a prostoru. Vlastní politická správa je pak důsledkem zalidňování v obci a vzniká tehdy, kdy je nutno regulovat společenské vztahy, které obec tvoří, a bez které existence ve stavu bez vlastní správy není nadále únosná.

Obec je vyjádřena nejen svým územím, ale i osobami, které do ní patří. Tyto osoby jsou členy obce. Obec pak má svá politická uskupení, která spolu komunikují i soutěží, která vyvíjejí programickou činnost a ucházejí se o důvěru společenské základny ve volbách.

Obec je také politickým systémem, který má rozměr a) teritoriální, b) osobní, c) politický. Postavení obce v českém politickém systému upravuje ústava, zákony i normy mezinárodního práva. V roce 1990 bylo etablováno územní zřízení, které přetrvává dodnes. Posloužil k tomu zákon č. 294/1990 Sb.

² Webové stránky Českého statistického úřadu: <http://www.czso.cz/csu/2003edicniplan.nsf/p/4208-03>

Teritoriální základ obce je další součástí jejího statutu v českém politickém systému. Je to tedy územní celek s vlastními hranicemi, v němž je vykonávána samospráva. Tento územní celek je tvořen jedním, popřípadě více katastrálními územími a autonomní politickou moc zde vykonává zastupitelský sbor ustavovaný přímými volbami konanými na daném obecním teritoriu. Zvláštním pilířem základního statutu obce je také její přesah do sféry mezinárodních vztahů realizovaný v evropském prostoru. 1.9.1999 Česká republika podepsala Evropskou chartu místní samosprávy.

K dalším statutům obce patří majetkový základ. Jelikož obci u nás nenáleží zákonodárná pravomoc, je místní vládnutí většinou úzce spjato s používáním obecního jmění a rozhodováním o jeho osudu. To, že je obec definována jako veřejnoprávní korporace, má vystihovat její způsobilost k samostatnému vystupování a rozhodování, způsobilost k samostatnému nakládání se svými majetkem a autonomii při přijímání vlastního rozpočtu bez státních zásahů.³

Navenek obec vystupuje jako právnická osoba s vlastní právní subjektivitou.

3.2.1. Obec, městys, město, statutární město

Obce si jsou rovny ve své autonomii. Nemohou si však být rovny ve své velikosti teritoriální, nebo počtu obyvatelstva, majetkových poměrech či politickém vlivu. Legislativa a politický systém státu musí respektovat tradiční rozdíly mezi obcemi. Až do června 2006 se obce dělily podle velikosti na:

- Statutární města.
- Města.
- Obce (vesnice).

Od července 2006 přibyla nová kategorie

- Městys.

³ PEKOVÁ, J. *Veřejné finance - úvod do problematiky*. Praha: ASPI Publishing, 2005.

Městys je nově titulem obce, který uděluje předseda Poslanecké sněmovny na žádost dané obce, která před zánikem městysů tento titul měla a může jej historicky doložit. Tento název je synonymem pro maloměsto či městečko.

Městem je taková obec, která tento titul zdělila z historie, nebo taková, která má víc než 3 000 obyvatel a na její žádost jí udělí titul předseda Poslanecké sněmovny. V současné době vykazuje obecní zřízení u měst s populací nad 50 000 trend poskytovat městům zvláštní postavení pro velkoměsta. Obce o velikosti nad 3 000 obyvatel, které nejsou městysi ani městy, zůstávají zbytkovými obcemi bez titulu. Je také třeba si uvědomit, že všechny základní samosprávné územní celky u nás jsou obcemi, jen některé jsou obcemi s titulem či zvláštním postavením.

3.2.1.1. Statutární město

Statutárními městy byla před listopadem 1989 metropolitní centra nad 100 000 obyvatel (Praha, Plzeň, Ostrava atd.). Demokratické obecní zřízení nemá pravidlo vzniku statutárního města, proto jsou jimi ta města, která jsou v zákoně o obcích jasně vyjmenována. Pro vznik či zánik každého statutárního města je tedy třeba novelizovat zákon o obcích. Mezi nejstarší patří Plzeň, Brno a Ostrava, statutární je též Praha, která však dnes stojí v postavení kraje, což zakotvuje samostatný předpis v zákonu č.131/2000 Sb., o hlavním městě Praze. 1.7.2006 byla přidána statutární města : Děčín, Chomutov, Přerov a Frýdek-Místek.

Vlastní rozdíl mezi statutárními městy a ostatními je v možnosti členit teritorium na městské obvody či části s vlastními orgány samosprávy. Mohou si vytvořit vlastní obecní zřízení a vlastní systém decentralizace. Na rozvoji velkoměst se podepisuje proces suburbanizace, tedy proces růstu předměstí. Tyto územní změny nebo proměny velkoměst se nazývají „městský region“.

Územní členění znamená takové teritoriálně politické uspořádání, kdy uvnitř statutárního města existuje alespoň jeden další územně samosprávný útvar, který

spravuje jeho vlastní legitimní zastupitelský orgán veřejné moci. V politickém systému statutárního města najdeme dvoje nezávislé volby, kde jsou voleni zástupci občanů do samosprávných orgánů.

Statutární město má právo přijmout vlastní statut a rozdělit své teritorium na samosprávné celky připomínající svým charakterem obce. Města se člení na městské obvody či městské části.

Z hlediska rozhodovacích mechanismů a výkonu politických rozhodnutí můžeme politické systémy členěných měst rozdělit na slabě a silně decentralizované. Z hlediska územního dosahu jde o to, jaké územní podoby členění nabývá. Takto lze systémy rozdělit na dva základní typy:

- Symetrický model
 - dualismus (dva samosprávné subjekty uvnitř systému),
 - vícečetný městský federalismus (několik subjektů v systému).
- Asymetrický model
 - nedokonalý dualismus (jeden městský obvod uvnitř systému),
 - vícečetný model (zbytkový obvod a více samosprávných městských částí).
- Kompetenčně nevyrovnaný model s teritoriálním prvkem z předchozích dvou typů.⁴

Základem asymetrického modelu je pravidlo, že část území města není součástí městského obvodu. To znamená, že část teritoria tvoří nepojmenovaný zbytkový obvod. Uvnitř teritoria existuje jeden městský obvod, který tvoří bývalá obec, ostatní část území je zbytkovým obvodem. Jedná se o nedokonalý dualismus. Mají oddělené účetnictví a samostatné rozpočty.

Symetrický model je, když každá část území statutárního města spadá do nějakého městského obvodu či městské části. V tomto modelu dochází k dělbě

⁴ VALEŠ, L. a kol. *Politologické aspekty veřejné správy*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2006.

samostatné působnosti mezi centrum a samosprávné celky vyváženě, postavení subjektu městského federalismu je tedy rovné.

Městské statuty vymezují veřejnou správu pro potřeby v místě z několika hledisek:

- Funkčního.
- Modelu uspořádání.
- Organizačního.

Městské obvody jsou samosprávné celky uvnitř statutárních měst. Pro městské obvody existuje několik společných rysů:

- Jsou samosprávné celky bez právní subjektivity.
- Autonomie městských obvodů je určována na základě kompetence v rukou zastupitelstva statutárního města.
- Samy nemohou od roku 2000 přijímat pro svá teritoria obecně závazné vyhlášky obce, vyhlášky pro městské obvody může schválit centrální zastupitelstvo na jejich návrh.
- Orgány obvodů jsou analogií orgánů obce.
- Nevydávají nařízení obce v přenesené působnosti.
- Mohou vystoupit z města na základě místního referenda a stát se samostatnou obcí, splňují-li zákonné podmínky pro vznik nové obce.
- Městské obvody mohou existovat i tam, kde by mohla existovat samostatná obec.

3.2.1.2. Orgány obce

Ústava zde říká, že obce jsou spravovány samostatně svým zastupitelstvem. Z toho se dále odvíjí komunální zřízení jako takové.

Orgány obce:

- Samosprávné.
- Ostatní běžné orgány.
- Zvláštní orgány.

Vrcholným samosprávným orgánem je zastupitelstvo. Jeho legitimita je odvozena přímo od hlasů voličů a promítá se v něm stranický systém obce, tedy jeho relevantní část, které volby přisoudily účast v zastupitelstvu.

Mezi nejdůležitější pravomoci zastupitelstev patří:

- Schvalování rozpočtu obce.
- Zřizování obecní policie.
- Schvalování investic, nabývání a pozbývání majetku obcí.
- Poskytování dotací, darů a grantů z obecních prostředků.
- Zřizovatelskou funkci kapitálových společností, příspěvkových organizací, obecně prospěšných společností, dalších organizačních složek obce.
- Schvalování územně plánovacích předpisů a rozvojového plánu.
- Stanovuje konkrétní velikost zastupitelstva.⁵

Tabulka č. 1: Velikost zastupitelstva v závislosti na velikosti obce

Počet občanů	Počet členů zastupitelstva
0 – 500	5-15
500 – 3 000	7-15
3 000 – 10 000	11-25
10 000 – 50 000	15-35
50 000 – 150 000	25-45
150 000 a více	35-55

Zdroj: § 68 odst. 1 zákon č. 128/2000 Sb.

Zastupitelstvo je dále sborem volitelů starosty a ostatních radních. Obecní rada je druhým samosprávným orgánem označována jako místní exekutiva. Konec mandátu zastupitele znamená zánik funkce v radě. Radním nemůže být osoba, která není zastupitelem. Rada zahrnuje obvykle až třetinu zastupitelstva. Nejméně může mít pět členů, nejvýše jedenáct a vždy lichý počet. Žádná obec není povinna mít obecní radu,

⁵ SCHELLE, K. a kol. *Dějiny české veřejné správy*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2009.

ani největší statutární města a jejich obvody, pouze je stanoveno, že nelze volit radu v obci, kde je méně než 15 zastupitelů.

Pravomoci rady:

- Vydávání nařízení obce v přenesené působnosti.
- Výkon hospodaření podle schváleného rozpočtu.
- Uzavírání nájemných smluv.
- Jmenování a odvolávání vedoucích odborů na návrh tajemníka.
- Schvalovat organizační řád úřadu a stanovit velikost úřadu obce.
- Plnit v obchodních společnostech stoprocentně vlastněných obcí funkci společníka či valné hromady v případě akciových společností.⁶

Ostatními orgány obce jsou výbory zastupitelstva nebo komise rady. Výbory jsou ustanovovány zastupitelstvem. Mají poradní, iniciativní a kontrolní funkci. Jsou minimálně tříčlenné, zastupitelstvo do nich volí a odvolává členy, funkční období výboru končí s funkčním obdobím zastupitelstva. Úředníci vykonávající analogické činnosti nemohou být členy kontrolního nebo finančního výboru. Tyto dva výbory musí ze zákona zastupitelstvo povinně tvořit. Výbor pro národnostní menšiny je nutno zřídit v případě, že v obci žijí etnické menšiny o velikosti 10% a více občanů. Další výbory lze vytvářet a rušit libovolně. To samé lze dělat i s komisemi. Ty jsou úzce spojené s radou a často také se zájmovou sférou. Většinou jsou v ní pozice obsazovány politiky z koalice, zastupiteli i občany. Posláním komisí je zasílat radě návrhy či radit místní exekutivě ve věcech, které do nich předloží rada, starosta či zastupitelé, podněty mohou zasílat i občané.

Zvláštní orgány obce jsou tvořeny na základě zákona a spadají do sféry přenesené působnosti obce. Nejznámější jsou přestupkové komise, krizové štáby a nebo také povodňové komise.

⁶ VALEŠ, L. a kol. *Politologické aspekty veřejné správy*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2006.

3.2.2. *Volby do obecních samospráv*

Komunální volby jsou po sněmovních asi druhé nejdůležitější. Volby do zastupitelstev obcí probíhají podle systému poměrného zastoupení, přičemž obec tvoří jeden vícemandátový obvod. Samozřejmě aktivní volební právo je od 18 let a vyžaduje obecní občanství. Volit tedy může nejen občan České republiky, ale i občané ostatních států Evropské Unie, kteří mají v obci trvalé bydliště.

Komunální volby mají jiná pravidla, než volby do Poslanecké sněmovny. Podle § 20 zákona č. 491/2001 Sb. mohou ve volbách do obecních zastupitelstev kandidovat volební strany, kterými jsou nejen politické strany, hnutí a koalice, ale i nezávislí kandidáti a jejich sdružení, sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů. Dále pak podle stejného zákona § 34 může volič hlasovat nejvýše pro tolik kandidátů, kolik zastupitelů má být zvoleno. Jde o tzv. otevřené kandidátní listiny. Volič využívá panašování = může hlasovat pro jednu kandidátní listinu, nebo pro jednotlivé kandidáty, či kombinovat hlasování pro kandidáty z různých kandidátních listin. Zákon pro volby do zastupitelstev č. 491/2001 Sb. zavedl tzv. kvorum, omezující vstup stran do skrutinia, a to ve výši 5 % získaných hlasů z celkového počtu hlasů, vyděleného počtem volených zastupitelů a vynásobeno počtem kandidátů, kandidujících za danou stranu.⁷ Funkční období obecního zastupitelstva je po dobu 4 let.

Subjekty, které v komunálních volbách dosáhly nejvyššího počtu hlasů tradičně nejsou těmi, kteří získají nejvíce mandátů. Způsobuje to chybná interpretace, uzavírací klausule nebo velikost volebního obvodu (počet volených mandátů). Chybných interpretací se dopouštějí média, protože neberou na vědomí, že každá obec je samostatným politickým systémem s vlastní politicko-stranickou základnou. Uzavírací klausule, zavedená nově v opoziční smlouvě (5 %), má rozdílný vliv při volbách. Záleží na velikosti obce a jejího zastupitelstva. Lidé zde volí především osobnosti a kandidovat mohou i nepolitické kluby či spolky. Stává se tak u menších komunálních systémů.

⁷ HUDÁK, J., JÜPTNER, P., SVOBODA, J. (Eds.) *Komunální politické systémy*. Praha: FF UK, 2003.

Velikost volebního obvodu je stěžejním faktorem, který ovlivňuje volební systém do té míry, že můžeme mluvit o modifikaci systému jako takového. Politické systémy obcí a měst se proto od sebe liší i tím, jak se systém chová při převádění hlasů na mandáty, přestože zůstává formálně proporční.⁸

V roce 1990 byla pro obecní volby přijata metoda Saint-Laguë. Umožňovala malým nepolitickým uskupením snáze se dostat do obecního zastupitelstva. O změnu modelu se pokusila vláda v roce 1994, která navrhla d'Hondtův volební dělitel. Bohužel díky nedostatku zájmu poslanců byl Saint-Laguë zachován, aniž by proběhla větší politická debata. V současnosti probíhají volby podle volebního zákona, který parlament schválil v roce 2001.

Vlastnosti volebního systému:

- Pevnou vlastností je pětiprocentní klausule pro vstup do zastupitelstva.
- D'Hondtův model volebního dělitele pro přepočítání hlasů voličů na mandáty stranám.
- Zakotveno je i již výše zmíněné panašování.

Tabulka č. 2: Minimální velikost volebního obvodu podle počtu obyvatel obce

Počet obyvatel obce	Nejmenší počet mandátů v obvodu
-10 000	5
10 001 – 50 000	7
50 001 a více	9

Zdroj: § 27 odst. 1 písm. a), b), c) zákon č. 491/2001 Sb.

3.2.3. Rozpočet obce

Jedním z atributů samosprávy je samostatné hospodaření. Do pravomoci zastupitelstva spadá schvalování rozpočtu. Rady mohou vydávat prostředky na dary

⁸ VALEŠ, L. a kol. *Politologické aspekty veřejné správy*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2006.

do výše 20 000,- Kč a schvalovat dotace neziskovým organizacím do výše 50 000,- Kč. Nad tuto výši je pak nutné schválení zastupitelstvem obce.

Rozpočtová oblast je jednou z mnoha oblastí působnosti obcí, do které mocensky zasahuje stát prostřednictvím svého zákonodárství.⁹

Zastupitelstva obce schvalují rozpočet na každý kalendářní rok. Stát také obcím ukládá schvalovat rozpočet vyrovnaně, kde platí, že schodek je přípustný, ale v dalším období je nutné jej uhradit.

Nástroje úhrady schodků:

- Prostředky z minulých let sdružené obvykle v nějakém fondu.
- Půjčka či úvěr.
- Návratná finanční výpomoc.
- Emise komunálních dluhopisů (výnos z jejich prodeje).¹⁰

Zastupitelstva také zřizují komunální peněžní fondy, do nichž se sdružují prostředky obce za konkrétním účelem nebo bez předem definovaného použití. Rezervní fond slouží ke kumulaci prostředků pro použití v budoucnosti na nákladné záměry obce či úhradu rozpočtového schodku. Existuje i sociální fond, který slouží ke krytí závazků zaměstnavatele plynoucích z kolektivní smlouvy.

Rozpočet je naplňován různými příjmy. Příjmy z vlastnictví obce a majetkových práv, z hospodářské činnosti obce, z hospodářské činnosti právnických osob založených obcí, příjmy ze zvláštní činnosti obce, tedy poplatky vybranými úředníky za vykonané úřední úkony, výnosy z výběru místních poplatků, daňové výnosy, dary, dotace od státu, kraje či státních fondů nebo EU (blokové dotace, účelové dotace).

V současnosti dominuje rozpočtové určení daní podle zákona č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní.

⁹ Zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů

¹⁰ VALEŠ, L. a kol. *Politologické aspekty veřejné správy*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2006.

Výdaje obcí můžeme rozdělit na výdaje na chod státní správy, mzdy a další provozní režie obce a obecního úřadu, výdaje na investice, výdaje na vzhled obce, životní prostředí a údržbu obecní infrastruktury, příspěvky příspěvkovým organizacím, granty a dotace třetím osobám.

Rozpočtové období se uzavírá na konci kalendářního roku a vypracuje se výslednice zvaná závěrečný účet o hospodaření obce.

Tabulka č. 3: Rozpočtová soustava v ČR

Rozpočtová soustava v České republice		
Veřejné rozpočty	Mimorozpočtové fondy	Specifické a transformační fondy
Státní rozpočet Rozpočty krajů	Státní fondy Fondy krajů	Pozemkový fond ČR Fond národního majetku ČR
Rozpočty obcí Rozpočty příspěvkových organizací Rozpočty dobrovolných svazků obcí	Fondy obcí Fondy veřejného zdravotního pojištění Rozpočty zdravotních pojišťoven	

Zdroj: Vlastní

Příjmy do státního rozpočtu nepřetržitě rostou, avšak nestačí pokrýt výdaje, a tak dochází k tomu, že v posledních letech roste deficit státního rozpočtu. Daňové příjmy se vyznačují poměrně nízkou dynamikou, což je podstatný problém, jelikož dochází ke snižování tempa růstu daňových příjmů. Nejvýznamnější skupinou příjmů do státního rozpočtu jsou běžné příjmy a v nich daňové příjmy. Spolu s příspěvkem na sociální zabezpečení tvoří zhruba 94 % z celkových příjmů.

3.3. Politické strany

Postavení politických stran je upraveno v Ústavě, v Listině základních práv a svobod, v mezinárodních smlouvách o lidských právech a zákonem o sdružování v politických stranách a politických hnutích.

Podle Ústavy (článku 5) je politický systém založen na svobodném a dobrovolném vzniku politických stran respektujících základní demokratické principy a odmítajících násilí jako prostředek k prosazování svých zájmů. Svobodná soutěž politických sil v demokratické společnosti je také chráněna Listinou (článku 22). Ta dále stanoví, že občané mají právo zakládat politické strany a hnutí a sdružovat se v nich (článku 20 odst. 2) a že politické strany a politická hnutí, jakož i jiná sdružení, jsou odděleny od státu (článku 20 odst. 4).

Např. Max Weber charakterizuje politické strany jako *„dobrovolně vytvářené skupiny s cílem poskytnout svým předákům moc uvnitř skupin a aktivním členům možnosti prosazení věcných cílů nebo dosažení osobních výhod nebo obojího zároveň.“*

a/ chápe politickou stranu jako sdružení osob se společnými zájmy

b/ zdůrazňuje dobrovolnost takového spojení

c/ prioritním zájmem je získání politické moci.¹¹

3.3.1. Definice politických stran

V moderní teorii politických stran se považují za největší autority Maurice Duverger, Giovanni Sartori, Klaus von Beyme, Alan Ware. G. Sartori nabízí dvě definice politických stran:

- Politická strana jako politická skupina, jež se účastní voleb a jež je jejich prostřednictvím schopna své kandidáty umístit do veřejných úřadů.
- Definice, které nemusí platit pro všechny myslitelné typy politických stran za všech okolností a v různých obdobích. Před stanovením ideální

¹¹ VALEŠ, L. a kol. *Politologické aspekty veřejné správy*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2006.

definice politické strany musí být provedeny některé redukce: (politické strany usilují o politickou moc, politickou moc chtějí získat soutěží ve volbách, jsou dobrovolné, otevřené a trvalé organizace, členové politických stran mají nějaké společné představy a zájmy).

Alan Ware navrhuje definování klíčových rysů:

- Strany jsou instituce, které spojují občany s cílem převzít moc ve státě.
- Strany hledají legitimní prostředky pro realizaci svých cílů.
- Pokud strany mají možnost účastnit se voleb, pak této příležitosti využijí.
- Politické strany usilují o prezentaci širokých cílů a programů než úzkých zájmů ve společnosti.
- Strany jsou organizace lidí se společnými názory, postoji a hodnotami.

Alan Ware nakonec navrhuje následující definici: „Politická strana je instituce, která a) usiluje o získání vlivu ve státě, často prostřednictvím zaujmutí pozic ve vládě a b) a obvykle prosazuje ve svém programu více než jen úzké zájmy ve společnosti a tak se určitým způsobem pokouší o vytvoření souhrnu zájmů.

Politická strana je tedy politická organizace, která je pevným sdružením občanů spojených stejnými či obdobnými názory na společenské vztahy, ekonomiku, životní prostředí atd. Politická strana usiluje svou účastí ve volbách o zastoupení ve volených státních orgánech, aby s podporou určité části populace získala přístup k politické moci a mohla tak realizovat státní politiku odpovídající strategickým zájmům různých skupin obyvatelstva. Politické strany se liší programy, způsobem organizace, počtem členů. Vyvíjely se v souvislosti se zaváděním instituce parlamentu a v závislosti na prosazení hlasovacího práva.¹²

Seznam politických stran a politických hnutí, který je na portálu Ministerstva vnitra uvádí, že na počátku roku 2010 bylo v Česku registrováno 88 politických stran, ze kterých 9 mělo pozastavenou činnost a 10 bylo zrušeno. Dále pak bylo registrováno 39 politických hnutí, kde sedm z nich mělo pozastavenou činnost a čtyři hnutí byla

¹² KREJČÍ, O. *Nová kniha o volbách*. Plzeň: Professional Publishing, 2006.

zrušena. V Česku oficiálně působí 69 politických stran a 28 politických hnutí. Sdružování do politických stran a politických hnutí se v České republice řídí zákonem č. 424/1991 Sb. Podle práva ČR jsou politické strany a politická hnutí právnické osoby, vznikají zejména registrací, zanikají vlastním či soudním rozhodnutím. Jsou odděleny od státu, nesmějí nahrazovat činnost jeho orgánů, nesmějí se ozbrojovat, působit v ozbrojených silách ani na pracovištích (mohou se organizovat zásadně na územním principu).

Politickou stranu můžeme také definovat jako *“trvalou organizaci, uspořádanou od celostátní až k místní úrovni, která se ve jménu určitého ideologického programu snaží sama nebo v rámci koalice dobýt a vykonávat moc, a za tím účelem vyhledává lidovou podporu.”*¹³ Politické strany usilují o získání politické moci, veřejné podpory prostřednictvím voleb, prosazování společných politických představ, dobrovolnost a otevřenost členství. Politickou stranou je seskupení lidí, jež spojuje společný zájem a snaží dosáhnout moci, aby mohli tento zájem prosazovat.

3.3.2. Členství politické strany

Členem se může stát každý občan starší 18ti let, který není zároveň členem jiné strany. Členství v politických stranách je dobrovolné, tzn. nikdo nesmí být ke členství nucen, každý může ze strany dobrovolně vystoupit. Nikomu také nesmí být členství v politické straně na újmu, stejně jako fakt, že není členem nějaké strany.

3.3.3. Funkce politických stran

- Zprostředkovatelská – prostřednictvím členství v politické straně, hlasováním ve volbách nebo meetingy s politiky umožňují spojení mezi společnostmi a státem.

¹³ KLÍMA, M.: *Volby a politické strany v moderních demokraciích*. Praha: Radix, 2003.

- Integrativní – politická strana má program orientovaný do všech oblastí života společnosti a společenské zájmy se strany snaží integrovat.
- Socializační – politické strany se snaží naučit své členy, jak správně vést diskuzi, jak dosáhnout kompromisů, jak uzavírat koalice v lokálním zastupitelstvu apod.
- Mobilizační – snaží se vybídnout občany ke spolupráci ve volbách a na předvolebních kampaních.
- Rekrutivní – neboli výběrová funkce, vybírá kdo bude na kandidátních listinách vpředu, vybízí odborníky ke spolupráci.
- Ústavní – je důležitou funkcí při sestavování vlády. Při uzavírání koalic dochází i k vyslovení důvěry vládě a vládní program je pak výsledkem kompromisu politických stran.¹⁴

3.3.4. *Klasifikace politických stran*

Klasifikaci můžeme brát z více pohledů. Podle organizační struktury jednotlivých stran můžeme klasifikaci třídit dle sociální podpory, členské základny, výběru kandidátů, způsobu financování a v neposlední řadě politických cílů.

- Sociální podpora – do této skupiny řadíme strany, orientující se na životní prostředí, strany ekologické, ale i strany orientující se na etnické či národnostní skupiny obyvatelstva.
- Členská základna – jde o strany, ve kterých se projevuje chování členů vysokým ideologismem a organizačním centralismem. Tzn., že např. strany komunistické vyžadovali různé požadavky pro vstup.
- Výběr kandidátů - vytváření nejvyšších stranických orgánů i kandidátních listin pro volební účely a výběr kandidátů pro obsazování míst ve vládních úřadech se může dít v úzkém kruhu stranické elity nebo za účasti co nejširší členské základny. První případ byl typický pro komunistické strany.

¹⁴ SCHELLE, K. a kol. *Dějiny české veřejné správy*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2009.

- Stranické cíle - politické strany si dávají za cíl získat podíl na moci a kontrolovat vládu. Existují ale i tzv. revoluční strany (komunistické), jejichž cílem není pouze získat politickou moc, ale i využít státní struktury k prosazení jistého druhu světonázorové vize společnosti. Prostřednictvím zapojení se do vlády chtějí změnit způsob života lidí, politické normy a instituce.

3.3.5. *Vývojové typy politických stran*

Politické strany se postupně začaly rozšiřovat s vývojem stran a volebního práva. Na základě vývojové metody existují čtyři klasifikace základních typů politických stran.

- Elitní strana – lze je pokládat za počátek politických stran. Existovaly od počátku 19. století. V této době usilovala o moc menšina obyvatelstva - aristokratická elita a majetkově privilegované skupiny. Tyto skupiny se prostřednictvím voleb snažili prosadit v parlamentu a ovlivňovat činnost zákonodárnou. Působily převážně v parlamentu a z důvodu volebního úspěchu navazovaly kontakty s místními politickými kluby, které se postupně prohlubovaly.
- Masová strana – tyto strany se formovaly díky vlivu socialistických a křesťanských ideologií koncem 19. století. V důsledku rozšiřování volebního práva vznikly také skutečné politické organizace. Tyto strany vznikaly dvojím způsobem – interní (strany se postupně otevíraly nižším sociálním vrstvám) X externí vznik (na základě politických potřeb a zájmů „neprivilegovaných“). Základní organizační prvek elitní strany byl místní výbor a s postupným zaváděním všeobecného volebního práva byl nahrazován pobočkou, která byla základním stavebním kamenem pro masové strany. Pobočka může fungovat autonomně. Cílem těchto stran je snaha o co největší početnost.
- Univerzální strana – jejich vznik byl po druhé světové válce v reakci na snižování náboženských a třídních rozdílů. Voliči se stali na základě

svých volebních a politických preferencí relativně flexibilní a tím docházelo k vymaňování se z určitých společenských vazeb. A na toto se právě strana orientovala. V tomto období došlo ke zvýšení životní úrovně a k rozvoji systému sociálního zabezpečení a přístup k politice se stále více individualizoval. Dochází k omezování ideologické zátěže, zvyšuje se úloha stranického vedení, je kladen menší důraz na úzké partikulární zájmy a snižuje se také úloha individuálního členství ve straně.

- Kartelová strana – kvůli nedostatku vnitřních zdrojů díky poklesu významu těsného napojení mezi stranou a členstvem strana hledá externí zdroje a to u státu v podobě státních dotací a přístupu do veřejnoprávně sdělovacích prostředků (televize, rádio). Od 60. let minulého století se začíná uplatňovat relativně nový jev – financování politických stran státem. Rozdíly mezi určujícími stranickými alternativami se podstatnou měrou zmírňují. Ideologické ostří stranických programů se otupuje. Programové funkce stran se oslabují. Heslem se stává stabilita a proto je důležité propojení se státem. Občané si hledají nové politické alternativy a dochází tak ke vzniku nových protestních stran. Tyto strany se vyznačují antisystémovými prvky a xenofóbním zaměřením (extrémně pravicové strany).¹⁵

¹⁵ KLÍMA, M. *Volby a politické strany v moderních demokraciích*. Praha: Radix, 1998.

4. Charakteristika MČ Praha 11

Městská část Praha 11 spadá do území městského obvodu Praha 4 a je tvořena katastrálními územími Chodov a Háje. Území Prahy 11 je součástí hlavního města České republiky od 1. ledna 1968. Samostatnou městskou částí se stalo r. 1990 jako Praha - Jižní Město a od listopadu 1994 nese označení Praha 11. Úřad městské části Praha 11 zajišťuje výkon státní správy ve svěřených oblastech i ve třech dalších městských částech a to v Praze Šeberově, v Praze Újezdě a v Praze Křeslicích.

Celková rozloha MČ Praha 11 je 979 ha. Z toho katastrální území Chodov má rozlohu 743 ha a Háje 236 ha. Maximální nadmořská výška je 320 m.n.m. a minimální je 240 m.n.m. Díky této nadmořské výšce, umožňuje obyvatelům Prahy 11 žít mimo dosah většiny inverzí, vyskytujících se v nižších polohách pražské aglomerace. V důsledku převládajících západních větrů s průměrnou rychlostí 3,3 m/s dochází k dobrému provětrávání území.¹⁶

Reliéf a povrch tohoto regionu tvoří převážně písčité a jílovito - hlinité náplavy. Před výstavbou sídlištní aglomerace Jižního Města byly kryté vrstvou ornice. Tvoří část Pražské plošiny, na jihozápadě se nacházejí poměrně blízko od regionu počátky Brdské vrchoviny. Jihovýchodním směrem přechází Pražská plošina asi po deseti kilometrech do Středočeské pahorkatiny, bezprostředně pak do Benešovské pahorkatiny.

Celý region Jižního Města je odvodňován do Vltavy. Vodoteče na území regionu se již dostaly do zajetí betonu a v mnoha částech se skryly pod zem. Hlavní tepnou drobných vodních toků v regionu je potok Botič, i přes to, že je pouze na okraji Prahy 11. Pramení poblíž Křížkového Újezdce. Teče přes Kocandu, Průhonický park, Újezd, pokračuje přes Křeslice, Petrovice, Hostivař a další městské části. Končí pod Vyšehradem ve vodách Vltavy. Celý Botič má délku 33,5 km a vzniklo na něm sedm rybníků. Vzhled Botiče v dohledu z Jižního Města výrazně změnila vodní nádrž zvaná Hostivařská, ležící již na sousedním katastru. Základem údolní Hostivařské přehrady,

¹⁶ Webové stránky MČ Praha 11: <http://www.praha11.cz>

v terénu vytvořené v letech 1959 - 1963, je sypaná hráz, vysoká 16 m a v koruně dlouhá 110 m. Těsně za jižní hranicí Jižního Města protéká drobný Milíčovský potok, na němž vyrostla menší rybniční soustava.

V ulicích Prahy 11 lze spatřit kultivovanou zeleň, vysazovanou a udržovanou podle záměrů a nákladem úřadu městské části. Pokud se týká přírodního zázemí, navazuje na Horní Roztyly díl Michelského lesa a na Háje část zeleně na levém břehu Botiče u Hostivařské přehradní nádrže. V rámci správního obvodu Praha 11 se nachází na území Prahy Újezda Milíčovský vrch a Milíčovský les, dále tudy prochází a pokračuje na území Prahy Křeslic malebné údolí Botiče. Obyvatelé Prahy 11 využívají také Hostivařský rekreační les, náležející k poměrně vzdálené zástavbě Prahy 15, a Kunratický les i další díl Michelského lesa, které se rozkládají na katastru Prahy Kunratic a Prahy 4. Všechny tři zmiňované lesy totiž bezprostředně navazují na domovní zástavbu Městské části Praha 11.

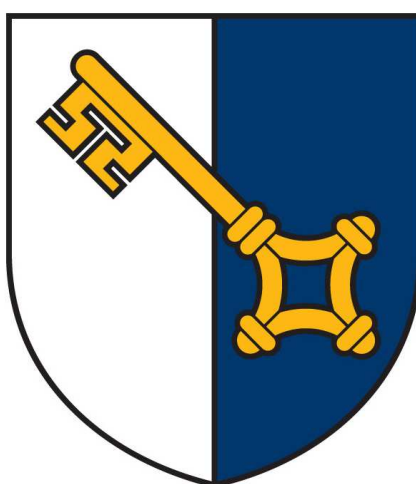
Mírně teplé území, jak lze z hlediska klimatu region charakterizovat, tak představuje příhodnou sídelní oblast. Tato městská část je pouhých 8 km od centra města.

4.1. Znak MČ Praha 11

Znak a prapor byly uděleny 12. dubna 1994 tehdejší městské části Praha - Jižní Město. Od 18. listopadu 1994, po změně názvu městské části, patří Praze 11. Znak Prahy 11 tvoří stříbrno - modře polcený štít s položeným zlatým klíčem s čtverhrannou hlavicí. Vlajka je utvořena podobně: svrchní pruh je bílý, spodní modrý, přes oba je šikmo vzhůru k žerdi položen klíč.

Tento štít symbolizuje katastr obcí Chodova a Hájů, na nichž vyrostlo jádro Jižního Města. Modrá a bílá jsou barvami čistého ovzduší a dnes již lze říci, že i převažujícího dojmu z fasád. Klíč připomíná, že Jižní Město je domovem mnoha tisíc obyvatel a zároveň jižní branou hlavního města Prahy.

Logo bylo vybráno Radou městské části Praha 11 z veřejné soutěže a veřejnosti bylo představeno 13. září 2007. Logo vyjadřuje charakter zástavby Jižního Města a vychází z barev znaku a vlajky městské části. Číslice jsou seřazeny v sestupném pořadí, mají v náznaku evokovat ulici v jihoměstském prostředí. Kotouč za nimi může být pouhým pozadím, ale i sluncem, které přináší nový den. Užívání loga, znaku a praporu podléhá předpisům.¹⁷

4.2. Obyvatelstvo

Na území Prahy 11 žije 79 818 lidí. V obvodech Praha - Křeslice 823, Praha - Šeberov 2 891, Praha - Újezd 2 740. Počet je platný k 4.1.2010. V porovnání s předešlými léty se počet rapidně nezměnil (*Leden 2009*: Praha 11 - 79 721, Praha - Křeslice 783, Praha - Šeberov 2 796, Praha - Újezd 2 611 a *Prosinec 2007* Praha 11 – 78 867, Praha - Křeslice 698, Praha - Šeberov 2 489, Praha - Újezd 2 431).¹⁸

Hustota obyvatel k lednu 2009 byla 8 151 na km². K prosinci 2007 byla hustota: Praha 11 - 8 056, Praha - Křeslice 203, Praha - Šeberov 498, Praha - Újezd 657.

¹⁷ Webové stránky MČ Praha 11: <http://www.praha11.cz>

¹⁸ Český statistický úřad: http://www.czso.cz/xa/edicniplan.nsf/o/13-1103-05-za_rok_2004-2_2__charakteristika_vekoveho_slozeni_obyvatelstva_mestських_casti

V Praze 11 se za rok 2007 narodilo celkem 838 dětí, průměrný věk obyvatelstva byl 41,7 let.

Zdroj: <http://www.czso.cz>

Tabulka č. 4: Vývoj počtu obyvatel MČ Praha 11 a přilehlých oblastí

	2001	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Praha 11	81 245	79 556	79 337	78 772	78 867	78 519	78 679
Praha – Újezd	1 788	1 991	2 218	2 338	2 431	2 516	2 648
Praha – Křeslice	343	471	556	610	698	771	803
Praha – Šeberov	1 644	2 088	2 205	2 374	2 489	2 666	2 773

Zdroj: Vlastní

4.3. Vybrané ukazatele pro obec Praha 11

Při charakteristice regionu velikosti kraje pochopitelně dostaneme výsledky, které nemusí reflektovat aktuální situaci v některých jeho částech. Některé ukazatele mohou být v jednotlivých oblastech regionu značně rozdílné. Předkládám zde stručný přehled ukazatelů v obci Praha 11 aktuální k roku 2009. Ukazatele se týkají hlavně počtu obyvatelstva v konkrétních číslech. Dále pak ekonomicky aktivních a neaktivních obyvatel obce a hospodaření domácností.

Tabulka č. 5: Vybrané ukazatele počtu obyvatel

Počet obyvatel	81 245
přírůstek proti roku 1991	-5 180
v %	-6,0
z toho ženy	42 145
Podíl obyvatel ve věku (v %):	
0 - 14	12,3
15 - 59	74,0
60 a více vč. nezj. věku	13,7
Průměrný věk obyvatel (roky)	39,0
Podíl obyvatel národnosti (v %):	
české	93,5
moravské	0,3
slezské	0,0
slovenské	1,7
Podíl obyvatel podle náboženského vyznání (v %):	
bez vyznání	72,9
věřící	19,4
z toho církev:	
Církev římskokatolická	13,9
Českobratrská církev evangel.	1,0
Církev čsl. husitská	1,1
nezjištěno	7,8
Podíl obyvatel podle stavu (v %):	
svobodní	37,7
ženatí, vdané	45,9

rozvedení	10,1
ovdovělí	5,4
Podíl obyvatel narozených (v %):	
v obci současného bydliště ¹⁾	61,6
Podíl obyv. ve věku 15 a více let podle ukončeného vzdělání (v %):	
základní a neukon. základní	14,5
vyučení a střední odborné bez maturity	29,7
úplné střední s maturitou	31,7
vyšší odborné a nastavbové	5,1
vysokoškolské	17,2

Tabulka č. 6: Ekonomická aktivita obyvatel obce Praha 11

Ekonomicky aktivní	49 025
z toho:	
zaměstnaní	46 515
nezaměstnaní	2 510
z ekonomicky aktivních (v %):	
zaměstnanci	77,3
zaměstnavatelé	3,5
samostatně činní	14,2
Ekonomicky neaktivní	31 336
z toho (v %):	
nepracující důchodci	38,6
závislé osoby	58,8
Míra ekonomické aktivity (v %)	60,3
muži	65,1
ženy	56,0
Podíl ekonomicky aktivních ve vybraných odvětvích (v %):	
zemědělství, lesnictví, rybolov	0,5
průmysl	12,4
stavebnictví	8,1
obchod a opravy	14,4
pohostinství a ubytování	5,0
Podíl vyjíždějících za prací mimo hlavní město ze zaměstnaných (v %)	4,6

Tabulka č. 7: Bytové domácnosti

Bytové domácnosti	31 840
Hospodařící domácnosti	34 844
Cenzové domácnosti	35 084
podíl jednotlivých typů (v %):	
úplné rodiny	48,7
bez závislých dětí	27,2
se závislými dětmi	21,5
neúplné rodiny	18,7
bez závislých dětí	7,8
se závislými dětmi	10,8
vícečl. nerodinné domácnosti	3,0
domácnosti jednotlivců	29,6
Průměrný počet členů bytové domácnosti	2,53
Počet cenzových domácností na 100 bytových domácností	110

Zdroj tabulek č. 5-7:

[http://www.czso.cz/xa/redakce.nsf/i/1F7DA7CC16c750887C1256F35003F24DA/\\$File/](http://www.czso.cz/xa/redakce.nsf/i/1F7DA7CC16c750887C1256F35003F24DA/$File/)

1100e02b.xls

5. Politické strany ve volbách 2002 a 2006 i 2010

V této kapitole se budu věnovat nastínění situace kolem voleb do obecních zastupitelstev, a to jak v komplexním měřítku, tak i v rámci mnou sledované Městské části Praha 11. Za každé volební období jsem většinou uvedla volební program dvou nejsilnějších stran s dodatky i na strany menší.

5.1. Volby do zastupitelstev obcí v ČR – volební účast

Tabulka č. 8: Zastupitelstva obcí ČR - Volební účast

Ukazatel	Volby do zastupitelstev obcí				
	1990	1994	1998	2002	2006
Registrovaní voliči	7 468 498	7 788 145	8 093 016	8 229 272	8 325 892
Hlasující voliči	5 493 009	4 849 049	3 782 568	3 745 083	3 861 785
Volební účast	73,6	62,3	46,7	45,5	46,4
Platné hlasy	76 917 191	109 810 446	64 527 606	66 066 750	91 615 317

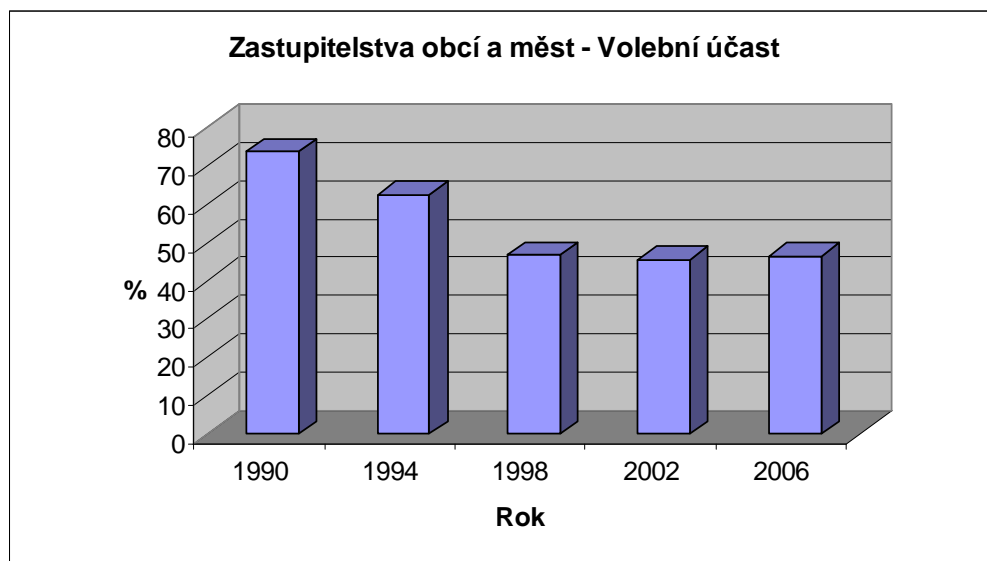
Zdroj: <http://www.czso.cz>

Definice ukazatelů:

- Registrovaní voliči = Počet osob registrovaných v seznamech voličů (osob, splňujících zákonné podmínky pro výkon aktivního volebního práva).
- Hlasující voliči = Počet registrovaných voličů, kteří se zúčastnili voleb. Těmto osobám byla komisí vydána úřední obálka.
- Volební účast = Podíl počtu hlasujících voličů (osob, jimž byla vydána úřední obálka) a registrovaných voličů (osob uvedených ve volebních seznamech).
- Platné hlasy = Počet platných hlasů pro daný typ voleného zastupitelstva.

V roce 1994 se komunálních voleb zúčastnilo 62,3 % voličů, o čtyři roky později přišel větší propad na 46,7 %. Zatím se zdá, že hodnota okolo pětačtyřiceti procent je stabilní - v roce 2002 to bylo 45,5 % a v roce 2006 46,4 %.

Graf č. 1: Volební účast do zastupitelstva obcí a měst

Zdroj: <http://www.czso.cz>

Jak můžeme vidět, tak celková volební účast do zastupitelstev obcí a měst v roce 1990 a 1994 byla vyšší než v letech 1998, 2002 a 2006. V těchto třech posledních volebních obdobích byla účast na podobné procentuální hranici.

5.2. Volby do zastupitelstva obce 2002

Volby do obecních a městských zastupitelstev se konaly souběžně s druhým kolem voleb do Senátu PČR ve dnech 1. - 2. listopadu 2002. Kandidovalo v nich celkem 166 politických stran, hnutí a koalic na 6344 kandidátkách obcí, měst a městských částí. Zvoleno bylo celkem 62 494 zastupitelů. Voleb se zúčastnilo 43,38 % oprávněných voličů. V Praze byla zaregistrována nejmenší účast a to 35,3 %.

Konkrétně v mnou sledované obci Praha 11 byla volební účast 32,84 % (viz tabulka č. 9). Jak můžete vyčíst z tabulky č. 10, ODS vyhrála volby s 69 988 hlasy. Na druhém místě bylo zvoleno Sdružení nezávislých s 51 097 hlasy. Na třetí pozici pak ČSSD s 33 324 hlasy, ale jen těsně za nimi KSČM s 31 566 hlasy. ODS těmito volbami získala 15 zastupitelů v městské části, Sdružení nezávislých 11, ČSSD, KSČM a Demokraté Jana Kasla po šesti, Chodovské nezávislé sdružení jednoho zastupitele.¹⁹

Tabulka č. 9: Volební účast v okrscích Prahy 11 v roce 2002

Počet volených členů	Počet volených obvodů	Okrsky			Voliči v seznamu	Vydané obálky	Volební účast v %	Odevzdané obálky	Platné hlasy
		celkem	zpr.	v %					
45	4	61	61	100.00	67 505	22 167	32.84	22 155	243 685

Zdroj: <http://www.volby.cz>

Tabulka č. 10: Výsledky voleb do zastupitelstva Prahy 11

Volební strana	Hlasy		Zastupitelé	
	abs.	v %	abs.	v %
Křesť.demokr.unie- Čs.str.lid.	9 906	4.7	0	0.00
Česká strana národně sociální	429	0.18	0	0.00
Česká str.sociálně demokrat.	33 324	13.68	6	13.33
Komunistická str.Čech a Moravy	31 566	12.95	6	13.33
Občanská demokratická strana	69 988	28.72	15	33.33
Česká pravice	480	0.20	0	0.00
Chodovské nezávislé sdružení	5 994	2.46	1	2.22
Unie svobody-Demokratická unie	12 387	5.8	0	0.00
Sdružení nezávislých	51 097	20.97	11	24.44
Demokraté Jana Kasla	28 514	11.70	6	13.33

Zdroj: <http://www.volby.cz>

¹⁹ Webové stránky Českého statistického úřadu: http://www.czso.cz/csu/2003edicniplan.nsf/o/4208-03-v_roce_2002-cast_i_vseobecna_ustanoveni

5.2.1. Volební program ODS

ODS postavila do obecních a městských zastupitelstev celkem 18 362 kandidátů (včetně nestraníků) na 1 382 kandidátkách (21,59 % všech kandidátek). Přes nepatrný úbytek počtu získaných mandátů dosáhla ODS nejvyššího počtu voličských hlasů a uspěla tradičně především ve větších městech. Podařilo se jí zvítězit v 16 z 19 statutárních měst. ODS s převahou zvítězila i ve volbách do Zastupitelstva hl. města Prahy. V MČ Praha 11 vyhrála.

Volební program ODS pro rok 2002 v bodech:

- ODS volí EU.
- ODS volí jistotu.
- ODS volí nízké daně.
- ODS volí bezpečné země.
- ODS volí prostředí pro život.
- ODS volí české národní zájmy.
- ODS volí průvan v byrokracii.
- ODS volí nezádluženou budoucnost.
- ODS volí činy místo gest.
- ODS volí konec starých časů.²⁰

ODS má co nabídnout, protože na rozdíl od ostatních politických stran měla a má veliké zázemí v regionech a na místech starostů, primátorů a hejtmanů. Ti za 12 let dokázali, že rozumí každodenním problémům svých občanů, a že umí své obce spravovat ke spokojenosti všech.

Při správě obce vychází ODS z toho, že se její hospodaření nijak neliší od hospodaření v každé rozumné rodině. Dobrý rodinný rozpočet je jen rozpočet vyrovnaný, rozpočet, v němž se peníze vynakládají na užitečné a potřebné věci.

²⁰ Webové stránky Občanské demokratické strany: <http://www.ods.cz>

ODS jsou zastánci samostatnosti obcí a jejich nezávislosti na vládě. Obce a lidé v nich sami nejlépe vědí, co mají dělat. Z toho důvodu jsme proti snahám levicové vlády odebírat obcím právo svobodně rozhodovat, ať už prostřednictvím dalších zákonů a vyhlášek, nebo cestou zvětšující se závislosti finanční.

ODS po volebním vyjednávání obsadila 3 místa v Radě MČ Praha 11 z devíti.

5.2.2. Volební program ČSSD

V ČSSD v roce 2002 to bylo 177 308 kandidátů (72,92 % mužů a 27,08 % žen).

Volební program v MČ Praha 11 pro tento rok měl hlavní body:

- Pomáhat občanům v tísní.
- Podpora státu rodinám.
- Žádné daňové experimenty, které by poškodily občany.
- Prosazení vstupu do EU, čerpání z evropských fondů.
- Zvýšení státní podpory investic, grantů atd. do vědy, výzkumu a vývoje.
- Zabezpečení bytů pro mladé.
- Podpora při hledání zaměstnání.²¹

Všechny tyto body slibuje ČSSD po získání hlasů v komunálních volbách Jižního Města projednávat a dodržovat.

5.2.3. Sdružení nezávislých

Sdružení nezávislých, původně Sdružení nezávislých kandidátů, bylo zaregistrováno 24.8.2000. Vzniklo jako formální hlavička pro volební uskupení nezávislých starostů při přípravě voleb do krajských zastupitelstev, jichž se nezávislí kandidáti ani jejich sdružení podle zákona nemohli účastnit. Během dvou týdnů stihli zakladatelé připravit a podat kandidátní listiny pouze ve třech krajích. Přes nedostatek

²¹ Webové stránky České strany sociálně demokratické: <http://www.cssd.cz>

času, peněz, zkušeností a navzdory ignorování ze strany agentur v průzkumech veřejného mínění však SNK ve volbách všude uspělo.²² A to i v MČ Praha 11.

SNK získalo ve volbách 2002 do Poslanecké sněmovny 2,8 % hlasů a stalo se nejsilnější neparlamentní politickou silou.

Sebedůvěra SNK pokračuje v krajských volbách v Praze, kde očekává SNK rovněž 10 % hlasů a odmítá spojení s Demokraty Jana Kasla. Koalice kolem SNK pak získá jediné dva zastupitele. V senátních volbách vítězí v obvodu Rychnov nad Kněžnou. SNK se tak stala parlamentní stranou.

Na české politické scéně vznikla v roce 2005 pak nová středopravá politická strana, která chce „uspokojit frustrované voliče“. Jejím základem je právě strana Evropští demokraté a Sdružení nezávislých kandidátů, jejichž zástupci se uplatňují v komunální a evropské politice a do parlamentní politiky nezasahují. Již ve zmiňovaném roce 2005, kdy došlo ke sloučení SNK ED uvažovali o volbách v nadcházejícím roce, kde by se rádi dostali i do poslanecké sněmovny. V Praze 11 se postupně začínají podílet na politickém životě této městské části.

5.2.4. Shrnutí komunálních voleb 2002

V obecních volbách roku 2002 uspělo celkem 129 stran. Nejvíce mandátů získali nezávislí kandidáti (až 65 % v zastupitelstvech). Z politických stran pak nejvíce dostala KDU-ČSL s 6 013 mandáty, dále ODS s 5 729 mandáty, KSČM s 5 702, ČSSD s 4 666 a SNK 3 094. Ostatní strany získali méně než tisíc mandátů.

ODS triumfovala ve volbách do zastupitelstva hlavního města. Ze 70 mandátů získala 30. Druhým nejsilnějším uskupením byli Evropští demokraté s 15 mandáty. Pak ČSSD s 12 a KSČM s osmi. US-DEU, Koalice nezávislých a Zelených po dvou. Lidovci pouze jeden mandát. ODS měla celkově úspěchy i v jiných městech.

²² Webové stránky Sdružení nezávislých kandidátů – Evropských demokratů: <http://www.snked.cz>

V porovnání s volebními výsledky v MČ Praha 11 je to rozdíl. Tam vyhrála ODS. S malým odstupem Sdružení nezávislých a dále pak ČSSD, KSČM a Demokráté Jana Kasla.

Po volebních vyjednávání obsadila ČSSD tři místa v Radě MČ Praha 11 z devíti. Sdružení nezávislých kandidátů také tři a ODS zbylé tři místa. Post starosty obsadila paní Marta Šorfová z ODS.

5.3. Volby do zastupitelstva obce 2006

Volby do obecních a městských zastupitelstev se konaly souběžně s prvním kolem voleb do Senátu PČR ve dnech 20.-21. října 2006. Volební účast byla 46,38 %.

Kandidovalo v nich celkem 195 politických stran, hnutí a koalic na 6 365 kandidátkách obcí, měst a městských částí. Bylo zvoleno 62 426 zastupitelů.

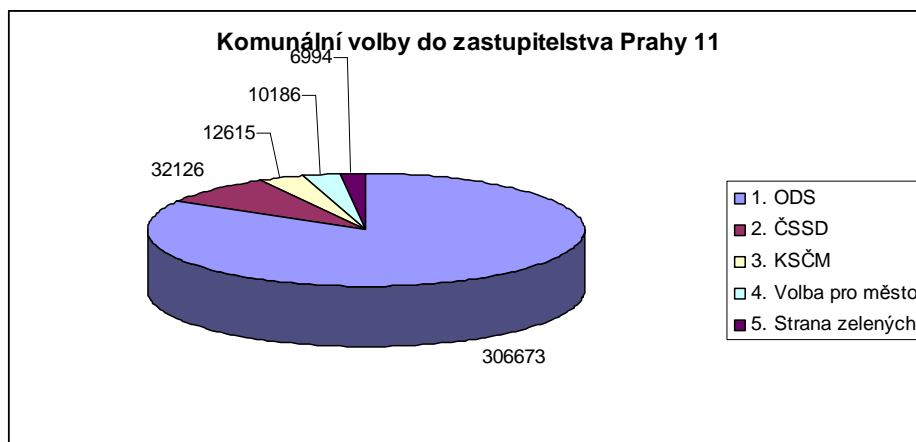
Jak je vidět v následující tabulce ODS vyhrála volby s obsazením 25 míst v místním zastupitelstvu. ČSSD druhá a KSČM třetí.

Tabulka č. 11: Komunální volby zastupitelstva Prahy 11 v roce 2006

Pořadí	Strana	Hlasů od voličů	Hlasů v zastupitelstvu
1.	ODS	306673	25
2.	ČSSD	32126	8
3.	KSČM	12615	5
4.	Volba pro město	10186	4
5.	Strana zelených	6994	3

Zdroj: Vlastní

Graf č. 2: Komunální volby do zastupitelstva Prahy 11 v roce 2006

Zdroj: Vlastní

Tabulka č. 12: Volební účast komunálních voleb 2006 v Praze 11

Počet volebních okrsků	Registrovaní voliči	Hlasující voliči	Účast voličů v %	Počet platných hlasů
66	68 955	48 398	70,19	48 120

Zdroj: <http://www.idnes.cz>

V tabulce č. 12 můžeme zaznamenat, že volební účast v této městské části byla 70,19 %, což je v porovnání účastí např. voleb do Zastupitelstva Hlavního města Prahy (42,17 %) vysoké procento.

5.3.1. Volební program ODS

ODS postavila celkem 21 233 kandidátů, z toho 10 724 (50,53 %) bylo členy ODS. Oproti volbám v roce 2002 získala ODS o téměř 11 % hlasů více. O 1 300 vzrostl i počet získaných mandátů. ODS celkem získala 7033 křesel v zastupitelstvech. ODS zvítězila ve většině velkých měst, ve volbách do Zastupitelstva hl. města Prahy dokonce získala přes 50 % hlasů.

Volební program ODS pro rok 2002 v bodech:

- Plus pro Českou republiku.
- Plus pro ekonomiku podnikání.

- Plus pro Vaše zdraví a důstojné stáří.
- Plus Vaši bezpečnost a spravedlnost.
- Plus pro nová pracovní místa.²³

po modré společně

Pro ODS může být satisfakcí těchto voleb, že se jí podařilo zastavit neblahý trend předchozích let. Od roku 1994 totiž průběžně klesal procentní podíl jejích kandidátů a v roce 2002 dokonce i ČSSD - na komunální úrovni slabá - postavila více kandidátů než ODS. Tentokrát ODS v porovnání se zmíněnými parlamentními subjekty posílila o více než 2 500 kandidátů. Výrazné posílení členské základny, k němuž dochází v posledních letech, tak zřejmě má vliv i na tento aspekt volebního souboje.

5.3.2. Volební program ČSSD

Priority:

- Stabilizovat členskou základnu.
- Zlepšit komunikaci se členy ČSSD a s občany MČ Praha 11.
- Zaměřit se na stěžejní body svého volebního programu.
- Úspěšně se prosadit v podzimních krajských volbách, v roce 2010 do MČ Praha 11 a ve volbách do parlamentu.
- Obvodní konference ČSSD v Praze 11 podporuje koaliční spolupráci na radnici MČ v Praze.
- Stanovení adresného plánu dalšího směřování městské části Prahy 11 jako oblasti kvalitního bydlení v zdravém životním prostředí, s možností řady aktivit v oblasti podnikání, zaměstnanosti a využití volného času.
- Přispět k aktivní práci zastupitelstva ve spolupráci s ostatními politickými stranami a subjekty, s cílem jednotně působit pro potřeby občanů naší městské části.

²³ Webové stránky Občanské demokratické strany: <http://archiv.ods.cz/volby/programy.php>

- Zajistit zajistíme veřejnou kontrolu všech bodů jejich volebního programu po celou dobu trvání volebního období.²⁴

ČSSD v MČ Praha 11 se snaží řešit dopravní infrastrukturu. Nechce, aby byla v rozporu se zájmem občanů. Chce rozšířit kapacitu parkovišť a vybudovat záchytná stanoviště pro vozidla. Chtějí oslovit investory k vybudování těchto kapacit, optimalizovat dopravní značení a také budovat trasy a stezky pro cyklisty pro spojení se sousedními regiony.

ČSSD se chce také soustředit na životní prostředí a to zrevitalizovat parkové a klidové zóny, založit nové zeleně hlavně v sídlištních oblastech, kterých je na Jižním Městě opravdu hodně. Zajistit recyklaci občanů rozšířením sběrných nádob na odpad.

Dále zrekonstruovat a postavit zdravotní zařízení, jejichž funkčnost a kapacita neodpovídá současným potřebám občanů a rozšířit aktivity pro handicapované občany.

Vytváření motivačních podmínek pro velké investory, drobné a střední podnikatele, s prioritou aktivit, vedoucích k odstranění stávajících disproporcí v nabídce služeb pro občany. Drobné a střední podnikatele výrazně podporovat při získávání resortních dotací a grantů z Evropské unie, k tomu zřídit servisní středisko při Úřadu MČ Praha 11.

Zajistit podpora vyšší aktivity městské policie při kontrole bezpečnosti a pořádku, včetně provázanosti a součinnosti se státní policií. Městské policii soustavně zlepšovat podmínky pro výkon služby.

Zpřístupnit školní sportoviště veřejnosti mimo školní hodiny. Pořádat letní kulturní akce „venku“. Zlepšovat technický stav školních budov.

²⁴ Webové stránky České strany sociálně demokratické: <http://www.cssd.cz/dokumenty/ostatni/?o=15>

A v neposlední řadě pokračovat v opravách a modernizovat stávající bytový fond v majetku MČ. Zlepšení podmínek bydlení v panelových domech a v okolí dopravních komunikací.

Ale hlavně optimalizovat počet pracovníků v úřadu, zlepšit komunikaci s veřejností a vyřizování agendy. Vytvořit podmínky pro vybudování parkoviště MÚ Prahy 11. Zefektivnit činnost komisí při řešení aktuálních potřeb oblastí obce.

Toto jsou ty nejdůležitější body volebního programu ČSSD pro Prahu 11.

5.3.3. SNK ED

V tomto volebním období již vstupuje Sdružení nezávislých kandidátů do komunálních voleb ve spojení s Evropskými demokratickými politiky Jana Kasla.

Podle SNK ED, ODS a ČSSD přivedla hlavní město do zbytečného zadlužení. Korupce, plýtvání a rozdělování předražených zakázek na všechny spřízněné strany zapříčinily, že chybějí peníze všude, kde by je občané očekávali. Veřejná kontrola financování města a zadávání zakázek je znemožněna. Osobní odpovědnost politiků vládnoucí koalice ODS a ČSSD je nulová. Přístup k zásadním informacím nemají často ani zastupitelé opozičních stran, natož běžný Pražan.

SNK ED razí 3 hlavní body jejich programu:

- Praha – Fungující město.
- Praha – Město pro lidi.
- Praha – Moderní centrum Evropy.

Chtějí dobře, úspěšně a transparentně komunikovat s občany, vytvořit vhodnou infrastrukturu a podporovat iniciativu malých a středně velkých podnikatelů. Podporují turismus Prahy a budou se snažit získat podporu z evropských fondů, protože v letech předešlých nedocházelo ke snaze je využívat. Usilují o to, aby byla Praha městem přátelským, bez bariér, arogantních politiků a úředníků. Také, kde počet aut a heren

klesá a počet stromů, laviček, vodních fontán, zeleninových trhů a drobných krámků roste. Naší vizí je metropole, kde se korupce neskrývá v každé druhé veřejné zakázce, a kde radní nakládají s veřejnými prostředky rozumně, nekradou a neplýtvají. Usilují o rychlou, tichou a pohodlnou veřejnou dopravu, která bude pro cestující lepší volbou než automobil. Prosazujeme kvalitní a dostupnou síť škol, školek a sociálních služeb.

Spojené strany SNK-ED se voleb v roce 2006 zúčastnili ještě předtím, než 1. řádný sněm na jaře 2007 zvolil orgány strany. Do té doby stranu vedl předseda ve spolupráci s třemi místopředsedy. ED představuje ten liberálnější proud uvnitř toho spojení, SNK je spíš tradičnějším, konzervativnějším. Čili je to konzervativně liberální zaměření, pravý střed.²⁵

5.3.4. Shrnutí komunálních voleb 2006

Tyto komunální volby vyslaly jasný signál o síle a pozicích jednotlivých politických stran a uskupení v místní politice. Zatímco výsledky předchozích voleb jsme mohli z dřívějších let číst a vykládat různě, data z roku 2006 jsou poměrně jasná.

Komunální volby mají mnoho podob a to tolik, kolik je obcí. Data, která nám vzejdou z výsledků a hodnot jsou pouze přesná data. Znamená to, že úspěch politické strany v jedné obci může mít jinou povahu v obci vedlejší.

Počet kandidátů byl velmi vysoký na komunální volby. Kandidovala dohromady 185 989 kandidátů. Nejvíce kandidátů bylo nezávislých to téměř polovinu (47,5 %). Pak je následovali komunisté (11,31 %), lidovci (10,71 %), občanští demokraté (10,24 %) a sociální demokraté (8,96 %).

²⁵ Webové stránky Českého rozhlasu: <http://www.radio.cz/cz/rubrika/udalosti/sdruzeni-nezavislych-kandidatu-se-sloucilo-s-evropskymi-demokraty>

Volební účasti bylo zatím procentuálně nejvíce do parlamentních komory (1996: 76,4 %, 1998: 74 %, 2002: 58 %, 2006: 64,5 %). Naopak nejméně navštěvované bývají volby evropské (2004: 28,3 %), krajské (2000: 33,6 %, 2004: 29,6 %) a senátní (1996: 35 % v prvním kole, 30,6 % ve druhém, 1998: 42,4 %, 20,4 %, 2000: 33,7 %, 21,6 %, 2002: 24,1 %, 32,6 %, 2004: 29 %, 18,4 %, 2006: 42,1 %, 20,7 %). Zvýšená účast u některých kol senátních voleb byla vždy zapříčiněna jejich spojením s volbami jiného typu - krajskými či komunálními. Přesně mezi těmito dvěma póly se nacházejí volby komunální.²⁶

V komunálních volbách v roce 2006 byla moc velmi roztržena a to mezi nezávislé kandidáty, kteří obdrželi nejvíce mandátů. Přesněji tři pětiny. ODS, která získala největší podíl hlasů a z politických stran největší počet mandátů, ovládla i města a v mnohých statutárních městech získala nadpoloviční většinu mandátů.

Problémem celostátně spočítaných výsledků je rozdílná váha hlasu voliče v závislosti na velikosti místa jeho bydliště. V některých obcích tak ke zvolení stačilo jedenadvacet hlasů, zatímco vítěz pražských voleb Pavel Bém jich musel získat 221 699. Právě z tohoto důvodu se může stát, že nezávislí kandidáti různých forem získali 63,5 % mandátů, avšak potřebovali k tomu pouhých 16 % hlasů, zatímco ODS svých 34,9 % hlasů dokázala přetavit jen v 10 % mandátů.

ODS dokázala zvýšit podíl svých hlasů o téměř 12 % a počet zastupitelů o 1 023 (1,7 %). O 0,4 % zvýšili počet zastupitelů Zelení - ze 108 na 319 (podíl jejich hlasů činil 4,9 %).

Všechny další parlamentní strany zastoupení i podíl na hlasech ztratily: KDU-ČSL přišla téměř o tisíc svých zastupitelů - má jich nyní 5 040. Poprvé od roku 1994 nemá největší počet zastupitelů z politických stran. Varující pro ni je, že oproti roku 1994 ztratila 2 900 zastupitelů, tedy více než třetinu! Oproti roku 2002 přišla KDU-ČSL také o 3,4 % hlasů.

²⁶ Webové stránky Českého statistického úřadu: <http://www.czso.cz>

Až třetí ze stran skončili komunisté, dosud zvyklí na místo druhé. Přišli o téměř 4 % hlasů a o 1 400 mandátů, takže jich v současnosti mají 4 131 (11 % hlasů). Vzhledem k roku 1994 přišli o cca 2100 mandátů - tedy rovněž o třetinu.

Sociální demokraté jsou samostatný případ. Po roce 1990 na komunální úrovni téměř neexistovali. V roce 1990 získali jen něco málo přes 1 000 mandátů (za 5 % hlasů), o čtyři roky později cca 1 500 (8,7 % hlasů). V roce 1998 - poté, co vstoupili do Strakovy akademie hlavním vchodem - dokázali více než zdvojnásobit počet mandátů i hlasů na téměř 4 000 (17,1 % hlasů) a takřka se dotáhnout na ODS. V roce 2002 ve větší míře pronikli do menších obcí, což se odrazilo v nárůstu počtu mandátů na cca 4 300, ale za poklesu podílu hlasů na 15,2 %. O čtyři roky později došlo k vývoji přesně opačnému: mandátů mají pouze o jeden více než v roce 1998, tedy 3 986 (pokles o cca 300 oproti roku 2002), ale podíl hlasů vzrostl (nijak závratně) na 16,3 %. Oproti předchozímu období tak došlo k přesunu části voličů ČSSD z menších do větších sídel.

Výsledky v obcích je těžké zkoumat. Existují právě obce, které mají 4 000 obyvatel, které nejsou městy, ale zároveň existují města s tisícovkou obyvatel. V našem případě v MČ Praha 11 máme k 90 000 obyvatel.

V obecních zastupitelstvech byla zaznamenána velká převaha nezávislých (přes 70 %). Další místo si získala KDU-ČSL s 11,89 %. Třetí místo ODS s 11,32 %, KSČM 8,46 %, ČSSD 6,95 %. Kromě ODS všechny strany ztratily oproti roku 2002. ODS tyto hlasy získala díky podpoře městských obyvatel, ale i venkovských.

V zastupitelstev městských dostala nejvíce hlasů strana ODS (26,6 %). Nezávislý byli na druhém místě se zhruba 20 %. Další pak ČSSD s 16,3 % hlasů, pak komunisté (13,4 %) a lidovci (9,35 %). Zelení mají větší oporu ve městech, kde získali více hlasů než v obcích. ODS dosáhla jako jediná posílení o 5 %.

Ve statutárních městech zvítězila ODS s 35,73 % hlasů. Druhá pak strana ČSSD s 21,74 %. Dále KSČM, KDU-ČSL, Zelení. Zde opět získala jediná ODS posílení o 5 %

a ČSSD, která posílila o 3 %, posílila pouze v těchto volbách do statutárních měst. Ostatní politické strany ztratily.

Nečekaným výsledkem bylo obhájení nadpoloviční většiny zastupitelstva v komunálních volbách z roku 2002 stranou ODS v Kladně, ale nově i dalších městech např. v Praze.

Ve volbách do zastupitelstva Hlavního města Prahy vyhrála politická strana ODS s 54,4 %, druhá ČSSD s velmi velkým odstupem 15,88 % hlasů. KSČM jako další se 7,9 %, Zelení s 7,8% a SNK ED s 5,39 %. KDU-ČSL nedosáhli potřebných procent hlasů k získání mandátu.

Pro samotné komunální volby nestačí mít dobrou prezentaci nebo kampaň, jde o lokální soustředění se na místní obyvatelstvo. ODS se stala reprezentantem pravice. Měla dobrý volební program a prezentaci. Dbala na místní propagaci a ne pouze na celostátní kampaň. Naopak pro KDU-ČSL byly tyto volby velice neúspěšné. Jejich členská základna měla nedostatky a proto asi došlo k neobdržení potřebných hlasů.

V MČ Praha 11 zvítězila právě ODS, dále pak ČSSD, KSČM, Volba pro město a nakonec Strana Zelených.

5.4. Volby do zastupitelstva obce v roce 2010

Voleb do zastupitelstev se v roce 2010 zúčastnilo 47,32 % oprávněných voličů v ČR. V Praze pak byla volební účast 44,43 % a podle tabulky č. se v Praze 11 zúčastnilo 45,79 % voličů. Konaly se ve dnech 15. a 16. října 2010.

Tabulka č. 13: Volební účast v okrscích Prahy 11 v roce 2010

Počet volených členů	Počet volených obvodů	Okrsky			Voliči v seznamu	Vydané obálky	Volební účast v %	Odevzdané obálky	Platné hlasy
		celkem	zpr.	V %					
39	1	62	62	100	62 637	28 683	45,79	28 610	1 034 988

Zdroj: <http://www.czso.cz>

Tabulka č. 14: Umístění politických stran v komunálních volbách 2010 v Praze 11

Přepočtené % platných hlasů	Hlasy		Přepočtené % platných hlasů	Počet mandátů	
	název	abs.			V %
	Občanská demokratická strana	256 462	24,8	24,77	11
	Strana Práv Občanů ZEMANOVCI	18 106	1,75	1,74	0
	Česká str.sociálně demokrat.	174 117	16,8	16,82	7
	Strana zelených	32 664	3,16	3,15	0
	Komunistická str.Čech a Moravy	82 487	7,97	7,96	3
	Strana svobodných občanů	623	0,06	1,17	0
	Hnutí pro Prahu 11	202 673	19,6	19,58	9
	Koruna Česká (monarch.strana)	376	0,04	0,47	0
	Pražané za svá práva	53 297	5,15	5,14	2
	Věci veřejné	37 228	3,6	3,69	0
	SUVERENITA-blok J.Bobošíkové	21 879	2,11	2,16	0
	TOP 09	155 076	15	14,98	7

Zdroj: <http://www.czso.cz>

Z tabulky č. 14 lze vyčíst, že Komunální volby pro Prahu 11 vyhrála politická strana ODS a to s 24,77 %. Na druhém místě skončilo Hnutí pro Prahu 11 (19,58 %), což je nebyvalý úspěch. Dále pak ČSSD s 16,82 % a čtvrtá nejsilnější strana TOP 09 s 14,98 % platných hlasů.

V komunálních volbách v Praze 11 se do zastupitelstev probojovaly tyto strany:

- ČSSD - Česká strana sociálně demokratická
- HpP - Hnutí pro Prahu 11
- KSČM - Komunistická strana Čech a Moravy
- ODS - Občanská demokratická strana
- PP - Pražané za svá práva
- TOP 09 - TOP 09

V následující tabulce č. 15, předkládám přesnější přehled výše uvedených stran, které se dostaly do zastupitelstva MČ Prahy 11.

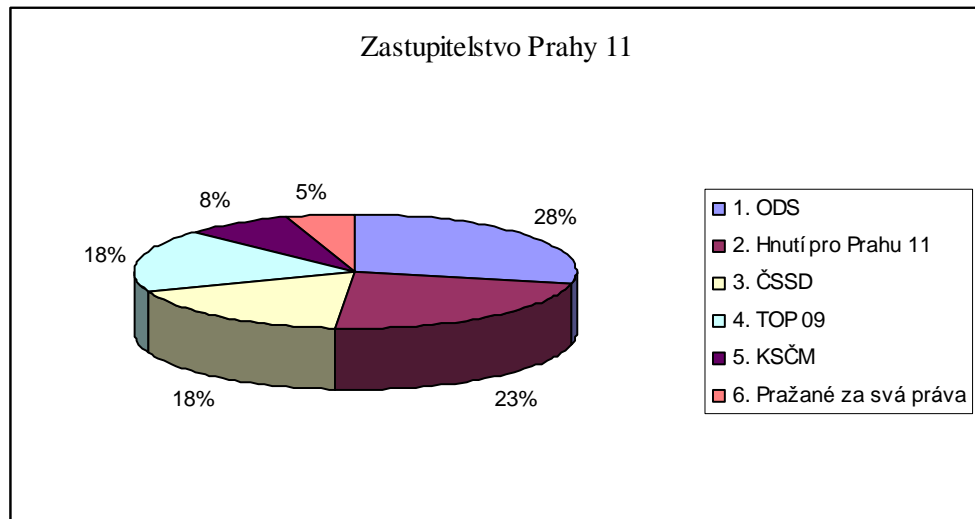
Tabulka č. 15: Komunální volby do zastupitelstva Prahy 11

Pořadí	Strana	Hlasů od voličů	Hlasů v zastupitelstvu
1.	ODS	28,21%	11
2.	Hnutí pro Prahu 11	23,08%	9
3.	ČSSD	17,95%	7
4.	TOP 09	17,95%	7
5.	KSČM	7,69%	3
6.	Pražané za svá práva	5,13%	2

Zdroj: Vlastní

Z tabulky s procentuálními výsledky politických stran, které se dostaly do zastupitelstva vychází následující graf č. 3, kde je zobrazeno všech šest politických stran, které obsadily místa v zastupitelstvu městské části.

Graf č. 3: Složení zastupitelstva Prahy 11 v roce 2010

Zdroj: Vlastní

Složení rady MČ Praha 11 a jejich kompetence:

- Mgr. Dalibor Mlejnský, starosta (ODS) - územní rozvoj, sport a volný čas, bezpečnost
- Ing. arch. Oleg Rybníkář, zástupce starosty (ČSSD) - sociální politika, zdravotnictví, školství a vzdělávání
- Josef Belaník, zástupce starosty (ČSSD) - převod bytových jednotek a příprava výstavby nájemních obecních bytů, doprava, kultura
- Ing. Eva Štampachová, zástupce starosty (ODS) - životní prostředí, finanční politika
- Jan Meixner, zástupce starosty (ODS) - správa majetku, hospodářská politika
- Vítězslav Bílek, zástupce starosty (ČSSD) - bez kompetencí
- Ing. Lenka Petrová, radní (ODS) - bez kompetencí
- Jaroslav Mráz, radní (ČSSD) - bez kompetencí

Dalibor Mlejnský z ODS se stal starostou již podruhé v řadě. V roce 2006 obdržel 12 386 platných hlasů a v roce 2010 obdržel 7 124, což bylo nejvíce dosažených hlasů v MČ Praha 11. V roce 2006 však dostala nejvíce hlasů kandidátka Marta Šorfová

(ODS), která pak ale místo starostky neobsadila kvůli vnitrostranickým neshodám. Předtím již byla zvolena starostkou v komunálních volbách v roce 2002.

Volby do zastupitelstev obcí v roce 2010 lze z hlediska volebního zisku: ČSSD získala 19,68 % hlasů a 4 584 mandátů. Oproti komunálním volbám v roce 2006 tak posílila o 3,07 % a 252 mandátů. Pozitivem je také vysoká volební účast (48,5 %), která dosáhla nejvyšší hodnoty od roku 1998. Zisk ČSSD ostře kontrastuje s výraznou ztrátou jejího hlavního politického konkurenta ODS, která oproti komunálním volbám v roce 2006 ztratila 17,44 % hlasů a 1 899 mandátů. Velice dobře se umístila i poměrně nová politická strana TOP 09.²⁷

²⁷ Webové stránky České strany sociálně demokratické: <http://www.cssd.cz>

6. Projekty v MČ Praha 11

6.1. Objekty Prahy 11

V městské části je mnoho architektonických solitérů, památných a poutavých budov, které jsou postupně doplňovány o další. A to ve správním obvodu Prahy 11, tedy Jižního Města, Chodova a Hájů, ale i z Křeslic, Šeberova a Hrnčič, Újezda a Kateřinek.

Už v roce 1900 byly vystavovány objekty v tomto správním obvodě, ale však ne nijak hojně. Do roku 1967 mezi obcemi v regionu patřily objekty k předním ve 20.století. Obec stála ještě mimo hlavní město.

Mezi léty 1968-1989 vznikaly další objekty po připojení k Praze. Díky nárůstu obyvatel vznikaly rozlehlá sídliště, dostavovaly se objekty potřebné pro původní obce jako součást výstavby Jižního Města, pro jehož dobový vzhled jsou charakteristické. Mnohé ovšem prošly v následující epoše nutnou stavební úpravou, v některých případech zásadního významu. Někdy přitom došlo ke změně využití objektů, případně i k jejich zániku.

1990 - 2010 je postupně doplňován i přehled stavebních solitérů i souborů současnosti, významných z hlediska jejich využití nebo zajímavých z hlediska architektury. V některých případech jde o zásadněji upravené starší stavby nebo jejich přístavby, často se však jedná o stavby nové.

Mezi příklady objektů nových i opravených patří:

- Sportovní hala Jižní Město, Litochleby, Květnového vítězství.
- Poliklinika Jižní Město, Opatovská ul. Poliklinika má od první poloviny října 2010 novou fasádu. Nyní se upravuje vnitřek objektu.

- Objekt Finančního úřadu pro Prahu 11 - Jižní Město u Opatovské ulice dostal výslednou vnější podobu v létě 2009. Do Finančního úřadu se přesunula i kancelář Informačního centra místního úřadu. Vedle Finančního úřadu byl postaven i nový supermarket Lidl. S Finančním úřadem sdílí stejné parkoviště.

supermarket Lidl.

- Administrativní objekt Jižní Město, Horní Roztyly.

- Centrum Opatov Jižní Město, Litochlebské náměstí. Celkový pohled od stanice metra Opatov v Chilské ulici. V této budově sídlí SKANSKA, a.s.

- Domy po celkové rekonstrukci. Opatov. Např. domy v Křejského ulici. Celkově na Jižním Městě se místní úřad snaží regenerovat bytové domy.

- Obchodní centrum Chodov postaveno v těsné blízkosti dálnice D1. Díky tomuto centru se musela přestavět celá infrastruktura v územní části obce. Navázat nová autobusová spojení a i rekonstrukce vestibulu metra Chodov. V okolí vybudovat síť parkovišť. Z dálnice D1 postavit bezpečné sjezdy a zajistit bezpečí občanů a přistavět přechody pro chodce.

- Archiv hlavního města - Praha 11- Chodovec.

- Komunitní centrum Matky Terezy, ul. U Modré školy.

- Jižní brána Prahy - Chodovec - Horní Roztyly. Oblouková lávka pro pěší přes dálnici D1, často nazývaná Jižní brána Prahy.

- Výškové objekty Kupa v Hájích - Háje. Bližší dobový pohled na objekty, v záměrech architektů označované Kupa.

- Chodovská - Nádvoří tvrze po opravách z roku 2008.²⁸ V Chodovské tvrzi se nepřetržitě pořádají vernisáže umělců ze všech odvětví výtvarného umění. Také houslové koncerty apod.

- MČ Praha 11 disponuje už 60 dětskými hřišti. Jejich výstavba se velmi začala probírat již v roce 2001 před komunálními volbami v roce 2002. Jejich výstavba postupně pokračuje dodnes.
- Od roku 1990 se politické subjekty snažily upozornit na téma výstavby bazénu a uskutečnit jej. Teprve v roce 2006 se ODS zavázala k uskutečnění a v nejbližší době se zahájí stavba v rámci tzv. Sportovního centra Jedenáctka. Toto centrum bude disponovat sportovní halou, bazénovou halou a Centrem relaxačního a ozdravného plavání. U areálu je i zajištěna parkovací plocha kapacitou 250 míst. Investorem projektu Jedenáctka je městská část Praha 11. Předpokládaný rozpočet projektu činí 320 milionů Kč. Otevření je plánováno na rok 2012.

6.1.1. Komunitní centrum Matky Terezy

Komunitní centrum Matky Terezy (KCMT) je moderní církevní komplex na východním okraji Centrálního parku na Jižním Městě v Praze, v katastrálním území Chodov, vedle ulice U modré školy, na jejíž opačné straně se bezprostředně

²⁸ Webové stránky MČ Praha 11: <http://www.praha11.cz/cs/jizni-mesto-v-kostce/objekty-v-praze-11.html>

nachází území Hájů a stanice metra Háje. Komunitní centrum i pozemek pod ním patří římskokatolické farnosti Chodov. Komunitní centrum bylo slavnostně požehnáno a otevřeno 26. května 2007. Arcibiskupství část centra nazývá kostelem, vlastní bohoslužebnou místnost s presbytářem uvnitř centra nazývá kaplí.

O potřebě výstavby kostela pro Jižní Město se hovořilo již dlouho. V obci Chodov (3 000 obyvatel) byl v roce 1938 postaven Kostel svatého Františka z Assisi. Jižní Město má teď mnohem více obyvatel (jak jsem již zmínila v kapitole č. 4) a byla potřeba rozšířit kapacitu. Po roce 1990, kdy absenci vhodného shromažďovacího prostoru na Jižním Městě pociťovaly i jiné křesťanské církve, vznikl Spolek pro výstavbu ekumenického centra. Tento spolek rozvíjel mezicírkevní osobní kontakty, pořádal společné ekumenické bohoslužby. V koncepční diskusi o územním plánu tento záměr uspěl a do územního plánu hlavního města Prahy, schváleného v září 1999 a účinného od ledna 2000, bylo ekumenické centrum zaneseno v místech, kde dnes stojí Komunitní centrum.

Nalézt správné řešení výstavby Komunitního centra trvalo několik let a prošlo několika návrhy. V průběhu roku 2001 bylo postupně odmítnuto několik návrhů stavebního řešení centra. Poté tým pod vedením faráře s účastí zástupců farnosti, arcibiskupství i městské části zpracoval zadání projektu výstavby a zpracoval projekt financování výstavby. V lednu 2002 bylo na základě zadání poptáno 10 architektů a architektonických ateliérů ke zpracování architektonických studií. V červenci 2003 bylo vydáno územní rozhodnutí, v listopadu 2004 stavební povolení. 30. května 2005 byla spuštěna internetová doména centra. Smlouva farnosti s dodavatelem stavby, společností Metrostav, byla uzavřena 1. července 2005. Nad stavbou převzal záštitu primátor Pavel Bém. Základní kámen centra položil arcibiskup Miloslav Vlk 27. srpna 2005, v den 95. výročí narození Matky Terezy. Výstavba fakticky začala o tři měsíce později. Samotné vybudování centra trvalo rok a půl.

V původním rozsahu měly náklady na výstavbu činit 150 milionů Kč. Celkové náklady na výstavbu v redukované podobě činily 116 milionů korun, z toho podstatnou část hradilo Arcibiskupství pražské, 25 milionů sponzoři, 2 miliony chodovská farnost

a 16 milionů zajistil arcibiskup Miloslav Vlk díky svým kontaktům. Dodavatelem stavby byla společnost Metrostav. Původní plán financování ze strukturálních fondů EU se ukázalo jako nereálné.

Záměr výstavby centra vyvolal obavy a nepřízeň některých místních obyvatel, kteří nesouhlasili s omezením zeleně v Centrálním parku. Zástupci Bytového družstva Opatov protestovali při slavnosti pokládání základního kamene. Mezi výtky patřilo i to, že obyvatelé nebyli o výstavbě včas a dostatečně informováni. Správce farnosti však namítal, že záměr byl zveřejněn jak stavebním úřadem na úřední desce, tak v radničním časopise Prahy 11, kde byla roku 2003 zveřejněna i vizualizace. Kdosi navrhoval zrušení stavebního povolení kvůli nadměrnému hluku, příliš častému zvonění atd., diskusi se správcem farnosti o těchto obavách údajně odpůrci stavby odmítli s tím, že prý hodlají stavbu zastavit. Protesty vyvolalo například řádně povolené pokácení stromů v místě vjezdu na staveniště v září 2005. Kvůli špatné komunikaci s veřejností tak farnost přišla o některé sponzory a prozatím zredukovala další plánované projekty.

Farnost a arcibiskupství přinesly do městské části i to, že centrum bude podporovat a zlepšovat životní úroveň a posilovat komunitní a občanský život na Jižním Městě. Dále také, že bude otevřeno všem zájemcům a zaměřené tak, aby si v něm každý obyvatel Jižního Města našel „to své“.

Starosta, pan Dalibor Mlejnský, se při otevření centra vyjádřil, že sál KCMT je největším sálem na území Prahy 11, a proto jej i městská část hodlá využívat pro koncerty místních souborů, výstavy i například k slavnostnímu předávání čestných občanství Prahy 11 u příležitosti Dne české státnosti a případně sem přesunout některé akce, které se dosud konaly v Kulturním centru Opatov.

6.1.2. Dny Prahy 11

V městské části Praha 11 se pořádají, již mohu říci tradičně, oslavy Prahy 11 pro občany, které trvají 11 dní. Je to oslava narozenin Prahy 11.

V roce 2010 začaly oslavy 9.zářím. Na každý den byl vymyšlený jiný program, aby se mohli zúčastnit všechny věkové kategorie. Tento rok MČ oslavila již 32. narozeniny. Pro každého účastníka byly vyrobeny reklamní placky.

1. den: Zahájení oslav v parku u stanice metra Opatov
2. den: Den zdraví v poliklinice v Šustově ul.
3. den: Pivní festival s Jihoměšťanem, což je pivo, které se v této městské vyrábí. Akce probíhala v parku u metra Opatov.
- 4.den: Jižní Město hraje, píská a tancuje. Folklórní festival odehrávající se u metra Opatov.
5. den: Den sportu a životního prostředí ve sportovním areálu Mikulova.
6. den: Den bezpečnosti, odehrávající se u parku metra Opatov.
7. den: Den seniorů. Pohoštění a kulturní program v ul. Křejského.
8. den a 9. den: Den školství v Kulturním centru Zahrada.
10. den: Chodovská pouť u Chodovské tvrze.
11. den: Balonstory a plážové party v parku u metra Opatov.²⁹

²⁹ Webové stránky MČ Praha 11: <http://www.praha11.cz/cs/jizni-mesto-zije/akce-prahy-11/dny-prahy-11/11-dnu-prahy-11-v-r-2008/>

Akce Prahy 11 si občané nenechávají ujít. Program jak je vidět je bohatý a je to také možnost, jak se lidé v takhle velké komunitě Jižního Města mohou poznat. Někdy i seznámit s místními zastupiteli, kteří samozřejmě kulturní akce navštěvují a někdy i zahajují.

6.1.3. Bezpečné Jižní Město

Městská část Praha 11 je opravdu velká obec. V jejím prostranství žije skoro 90 000 obyvatel. O to větší práci si místní zastupitelstvo spolu s policií musí dávat pozor a korigovat veškeré obyvatelstvo. A to nejen vyřešit dopravu, navázat autobusová spojení, vyznačit přechody pro chodce, ale i omezit kriminalitu na co nejmenší procento. Proto se MČ Praha 11 dala do projektu s názvem Bezpečné Jižní Město.

Praha 11 si nechala v roce 2008 vypracovat sociologický průzkum, který konkretizoval důležité informace zejména v oblasti prevence sociálně patologických jevů. MČ přistoupila ke kamerovému systému, ochraně obyvatel, otevřenému úřadu s antikorupční linkou, prevencí kriminality mládeže, prevencí v oblasti bezpečnosti silničního provozu, podporou volnočasových aktivit a sportu, spolupráci s neziskovými organizacemi, větší provázanosti s městskou policií i Policií České republiky, regenerací naší městské části a mnoho dalších aktivit. Starosta Dalibor Mlejnský řekl: *„Věřím, že i díky této snaze se nám bude v naší městské části žít o něco lépe a hlavně bezpečněji.“*³⁰

Projekt Bezpečné Jižní Město zahrnuje 14 oblastí, které jsou pro dosažení kvalitního a bezpečného života na Jižním Městě klíčové:

- Regenerace Jižního Města.
- Kamerové systémy a Multifunkční dohledové centrum.
- Městská policie Praha 11 a Policie ČR.
- Integrovaný záchranný systém.
- Bezpečné přechody.

³⁰ Webové stránky MČ Praha 11: <http://www.praha11.cz/cs/jizni-mesto/projekty/>

- Bezpečnost silničního provozu (BESIP).
- Doprava v klidu (Obytné zóny).
- Otevřený úřad (Informační a antikorupční linka).
- Bezpečně krizová prevence.
- Systém integrované sociální intervence.
- Projekt prevence kriminality.
- Drogová prevence.
- Životní prostředí.
- Regenerace Jižního Města.³¹

6.1.3.1 Regenerace Jižního Města

Celkové zlepšení kvality života v sídlišti zvýšením standardu bydlení, zlepšením funkční i estetické kvality objektů a vnějšího prostředí z hlediska každodenního života obyvatel. Regenerace se týká celého obytného prostředí sídliště, nebytových objektů, zeleně, veřejných prostor, komunikací, parkovišť a prostor pro volný čas.

Jižní Město je největším sídlištem v České republice. Dle původní koncepce mělo být toto sídliště soběstačné i s dostatečným počtem pracovních míst. Kvůli nedostatku finančních prostředků byly postaveny pouze byty. Původně navrhovaná architektonická a urbanistická koncepce se změnila v monotónní zástavbu převážně osmi a dvanáctipodlažních objektů a další byly dostavovány dodatečně. Proto má dnes Jižní Město jednu z nejvyšších hustot obyvatel a nedostatek parkovacích ploch.

Studie Regenerace Jižního Města byla vypracována již v roce 2001 jako základ přípravy procesu regenerace. Stanovovala hlavní body, na základě kterých se řídily konkrétní projekty. Praha 11 se i účastnila státních programů na podporu regenerace sídlišť. Během let (konkrétně od roku 1997) se postupně zástavby panelových domů začali regenerovat a až do současnosti se tomu tak děje. Jde o zateplování objektů,

³¹ Webové stránky MČ Praha 11: <http://www.praha11.cz/cs/jizni-mesto/projekty/bezpecne-jizni-mesto.html>

opravy fasád, opravy střech, výměny oken, řešení technických závad a další. V této regeneraci šlo i o vylepšení prostředí sídliště. Výsadka zeleně, úklid veřejných prostor, doplnění parkovacích míst, ale i zvýšit atraktivitu okolí.

V roce 2008 MČ Praha 11 v soutěži o nejlépe zrekonstruovaný panelový dům obsadila tři místa za nejlépe odvedené práce. Praha 11 zřídila Fond podpory regenerace, aby zrychlila opravy soukromých panelových domů. Fond slouží k poskytování půjček, nevratných finančních výpomocí, k poskytování darů a k úhradám úroků z úvěru. Další státní fondu se jménem Program PANEL se pomocí zvýhodněných podmínek přístupu k úvěrům poskytnutým bankami a stavebními spořitelny snaží usnadnit financování a modernizace bytových domů postavených panelovou technologií.³²

Projekt jako celkový musí zároveň nutně provázet proces sociálních, ekonomických i kulturních změn v území. Musí být vytvářeny podmínky pro výhodné investice, pro žádoucí rozvoj sídliště, pro tvorbu pracovních příležitostí, pro zkvalitnění společenského a kulturního života při současném zachování příznivé sociální struktury obyvatel.

6.1.4. Shrnutí realizovaných projektů

Jak je vidět, městské části Praha 11 jde o přínos obci, který se snaží zrealizovat ve svých projektech. V první řadě jde o zajištění požadavku vyšší bezpečnosti pro všechny obyvatele i návštěvníky. To platí i pro ochranu jejich majetku (zavedení kamerových systémů, větší spolupráce s policií atd.). Praha 11 si během let vytváří monitoring území, kde se soustředí na pozitivní a negativní jevy, které pak řeší.

Této kapitole jsem uvedla pouze některé projekty či objekty, které za posledních 10 let městská část zrealizovala. Podrobnější zpracování jednotlivých projektů také není kompletní, už jenom tím, že Obec Praha 11 je velmi rozsáhlá

³² Webové stránky MČ Praha 11: <http://www.praha11.cz/cs/jizni-mesto/projekty/regenerace-jizniho-mesta.html>

a provést analýzu všech projektů by bylo téma na další diplomovou práci. Vybrala jsem si podle mého ty nejhlavnější.

Myslím si, že Komunitní centrum Matky Terezy bylo důležitým projektem. V takto velkém územním obvodu je potřeba, aby každý člověk měl svůj prostor. A to platí i pro věřící, kterých je podle tabulky č. 5 v Praze 11 19,4 %. Kapacita stávající kostela nebyla dostačující a proto došlo na výstavbu nového. Ale není to jen kostel, ale i místo, kde se lidé setkávají u příležitosti koncertů a podobných kulturních akcí.

S tím i souvisí výběr projektu Dny Prahy 11. Je to příležitost, jak místní zastupitelstvo může oslovit obyvatele a nabídnout jim i seznámení se nejen s budoucími představami obce, ale i a hlavně zapojit se do dění městské části a poznat lépe své sousedy. Tyto slavnosti během jedenácti dnů, se pořádají na počest výročí vzniku samostatné městské části Praha 11.

Projekt Bezpečnost Jižního Města je si myslím mezi ostatními projekty tím nejdůležitějším. Je to obsáhlé řešení největších problémů v Praze 11. Naskýtá se několik problémů, které je třeba řešit a tento projekt vytvořil studii, která je všechny pojímá. MČ přistoupila ke kamerovému systému, ochraně obyvatel, otevřenému úřadu s antikorupční linkou, prevencí kriminality mládeže, prevencí v oblasti bezpečnosti silničního provozu, podporou volnočasových aktivit a sportu, spolupráci s neziskovými organizacemi a nízkoprahovými kluby, větší provázanosti s městskou policií i Policií České republiky, regenerací naší městské části a mnoho dalších aktivit.

V podkapitole jsem se zabírala projektem Regenerace Jižního Města. Studie Regenerace je velmi přínosná. Už jen proto, že městská část působí na každého jako „betonové město“. Do roku 1989 byly stavěny panelákové byty a od té doby je nikdo pořádně neudržoval. Proto se mi projekt Regenerace zdá příhodný. Postupně se opravují panelové domy, zateplují, vyměňují se okna apod. Finanční prostředky na tyto opravy zajišťuje právě MČ Praha 11, která založila i Fond podpory regenerace, ze kterého je čerpáno nejvíce.

Vývoj a realizace projektů v jednotlivých volebních obdobích byla samozřejmě poznamenána vývojem komunálních voleb. V každém volebním roce, ať už to byl rok 2002, 2006 nebo 2010, se odrážely myšlenky na zlepšení prostředí Prahy 11 a jeho okolí aktuálních zvolených zastupitelů. Asi bych možná mohla říct, že naštěstí pro Prahu 11, v těchto obdobích vyhrála jedna politická strana a to ODS, která během let razí stejné nebo podobné ideologie a nedocházelo k zásadním změnám.

7. Závěr

V době, kdy jsem si vybírala téma své diplomové práce, jsem se rozhodovala především podle toho, které z témat mi bude nějakým způsobem prospěšné a zdokonalí mé vědomosti. Přestože se politická situace neustále mění, není její vývoj natolik razantní, aby člověk nemohl sledovat dané změny. Avšak musí nejdříve znát obecné definice, historický vývoj a programy politických subjektů, aby mohl tyto změny zaznamenat.

Analýza politického procesu v obci Praha 11 potvrdila teorii, že ve velkých obcích v důsledku širšího sociálního prostoru a vysoké provázanosti politických stran s parlamentními se voliči rozhodují více podle politických stran než podle osobních sympatií ke kandidátům. Celostátně působící politické strany (ODS, ČSSD, KSČM) si ve volbách v roce 2006 mezi sebou rozdělily skoro všech 45 volených mandátů, pouze čtyři mandáty dostalo hnutí Volba pro město a tři Strana zelených. Z toho je zřejmé, že celostátní politické strany mají v obci dostatečnou členskou a organizační základnu. V předešlém volebním období v roce 2002 tomu bylo tak, že se do zastupitelstva dostali celostátní politické strany jako je ODS, ČSSD a KSČM, ale i Sdružení nezávislých, Demokraté Jana Kasla a Chodovské nezávislé sdružení. Během tohoto volebního období se Sdružení nezávislých kandidátů s Evropskými demokraty spojilo a do nadcházejících voleb už kandidovali společně. V této fázi bylo vidět, že tato nově vzniklá politická strana měla podporu od občanů. Bylo vidět, že i když mají většinovou převahu celostátní strany, voliči chtěli změnu. Česká politická scéna potřebovala změnu. Největší vládní strana před sebou neměla prostor pro změny, které veřejnost očekává. Především pro změny týkající se hospodářských reforem a změny politického stylu. Stejně je zřejmé, že se vyčerpává ODS jako největší opoziční strana, aniž by předkládala alternativu pro změnu. Soustřeďuje se na extrémní projekty a na styl.

Práce potvrdila, že obecní volby ve velkých obcích jsou volbami politických stran spíše než výběrem osobností. Zároveň je zřejmé, že průměrná účast v obecních

volbách kolísá. V roce 2002 byla účast voleb do zastupitelstva Prahy 11 nízká. V roce 2006 rapidně vzrostla a v roce 2010 dosáhla přibližného středu.

Práce ukázala, že úroveň nepolitické participace občanů na veřejném životě velké obce je poměrně vysoká. Veřejný život se ve velké obci vyznačuje především pořádáním různých, často i periodicky se opakujících akcí (např. Dny Prahy 11 apod.). Participace občanů na tomto způsobu života v obci je aktivní.

Mohu konstatovat, že při tvorbě této práce jsem si objasnila mnoho skutečností. Snažila jsem se o zaznamenání nejdůležitějších poznatků, které jsem získala a doufám, že tato práce napomůže i ostatním, aby se lépe orientovali mezi politickými subjekty v Praze 11, ale i problematice voleb do obecních zastupitelstev.

8. Seznam literatury

Knižní výtisky:

- [1] BALÍK, S. (Eds.) *Komunální volby v České republice v roce 2002*. Brno: Masarykova univerzita v Brně, 2003. ISBN 80-210-3211-1.
- [2] BALÍK, S. *Komunální politika. Obce, aktéři a cíle místní politiky*. Praha: Grada Publishing, 2009. ISBN 978-80-247-2908-4.
- [3] ČMEJREK, J. a kol. *Participace občanů na veřejném životě venkovských obcí ČR*. Praha: Kernberg Publishing, 2009. ISBN 978-80-87168-10-3.
- [4] ČMEJREK, J., ČOPÍK, J. *Politické aspekty regionálního rozvoje v Králověhradeckém kraji*. In. Sborník z vědecké konference Aktuální ukázky rozvoje regionů III. Praha: ČZU, 2003.
- [5] DĚDEK, O. a kol. *Průvodce ekonomickými ukazateli*. Praha: Scientia, spol. s r.o., 2002. ISBN 80-7183-278-2.
- [6] FIALA, P., STRMISKA, M. *Teorie politických stran*. ,2009. ISBN 978-80-87028-71-8.
- [7] FIALA, P. STRMISKA, M. (Eds.) *Víceúrovňové vládnutí: teorie, přístupy, metody*. Brno: Institut pro srovnávací politologický výzkum Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity, 2005.
- [8] HUDÁK, J., JÜPTNER, P., SVOBODA, J.(Eds.) *Komunální politické systémy*. Praha: FF UK, 2003.
- [9] CHANDLER, J. A. *Místní správa v liberálních demokraciích*. Brno: Nakladatelství Doplněk, 1998.

- [10] KLÍMA, M. *Volby a politické strany v moderních demokraciích*. Praha: Radix, 1998. ISBN 80-86031-13-6.
- [11] KOUDELKA, Z. *Samospráva*. Praha: Linde, Právnické a ekonomické nakladatelství a knihkupectví Bohumily Hořínkové a Jana Tuláčka, 2007. ISBN 978-80-7201-665-5.
- [12] KREJČÍ, O. *Nová kniha o volbách*. Plzeň: Proffesional Publishing, 2006. ISBN 80-86946-01-0.
- [13] MATRASOVÁ, E., ŠLAUF, V. *Zákon o obcích (obecní zřízení) včetně prováděcích předpisů s komentářem*. Praha: Polygon, 2003. ISBN 80-7273-088-6.
- [14] PEKOVÁ, J. *Veřejné finance - úvod do problematiky*. Praha: ASPI Publishing, 2005. ISBN 80-7357-049-1.
- [15] SCHELLE, K. a kol. *Dějiny české veřejné správy*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2009. ISBN 978-80-7380-203-5.
- [16] ŠARADÍN, P., a kol. *Volby 2002. Analýza programů a výsledků ve volbách do Poslanecké sněmovny*. Olomouc: Periplum, 2002. ISBN 80-86624-09-9.
- [17] ŠVARCOVÁ, J. *Ekonomie - stručný přehled*. Zlín: CEED, 1998. ISBN 80-902552-0-5.
- [18] VALEŠ, L. a kol. *Politologické aspekty veřejné správy*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2006. ISBN 80-7380-010-1.
- [19] VODIČKA, K., CABADA, L. *Politický systém České republiky: historie a současnost*. Praha: Portál, 2007. ISBN 978-80-7367-337-6.

Právní úprava:

Zákon č. 368/1990 Sb., O volbách do zastupitelstev obcí.

Zákon č. 128/2000 Sb., O obcích (obecní zřízení).

Zákon č. 131/2000 Sb., O hlavním městě Praze.

Zákon č. 250/2000 Sb., O rozpočtových pravidlech územních rozpočtů.

Zákon č. 491/2001 Sb., O volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů

Zákon č. 314/2002 Sb., O stanovení obcí s pověřeným obecním úřadem a stanovení obcí s rozšířenou působností.

Internetové stránky:

Webové stránky Českého statistického úřadu:

<http://www.czso.cz/csu/2003edicniplan.nsf/p/4208-03>

http://www.czso.cz/xa/edicniplan.nsf/o/13-1103-05-za_rok_2004-2_2__charakteristika_vekoveho_slozeni_obyvatelstva_mestських_casti

[http://www.czso.cz/xa/redakce.nsf/i/1F7DA7CC16c750887C1256F35003F24DA/\\$File/1100e02b.xls](http://www.czso.cz/xa/redakce.nsf/i/1F7DA7CC16c750887C1256F35003F24DA/$File/1100e02b.xls)

http://www.czso.cz/csu/2003edicniplan.nsf/o/4208-03-v_roce_2002-cast_i__vseobecna_ustanoveni

<http://www.volby.cz>

<http://www.czso.cz>

[http://www.czso.cz/csu/2009edicniplan.nsf/t/8D002090E5/\\$File/130209m02.jpg](http://www.czso.cz/csu/2009edicniplan.nsf/t/8D002090E5/$File/130209m02.jpg)

Webové stránky Občanské demokratické strany:

<http://www.ods.cz>

<http://archiv.ods.cz/volby/vysledky.php>

<http://volby.odspraha11.cz/>

Webové stránky České strany sociálně demokratické:

<http://www.cssd.cz>

<http://www.cssd.cz/dokumenty/ostatni/?o=15>

Webové stránky Sdružení nezávislých kandidátů - Evropských demokratů:

<http://www.snked.cz>

Webové stránky Českého rozhlasu:

<http://www.radio.cz/cz/rubrika/udalosti/sdruzeni-nezavislych-kandidatu-se-sloucilo-s-evropskymi-demokraty>

Webové stránky MČ Praha 11:

<http://www.praha11.cz>

<http://www.praha11.cz/cs/jizni-mesto-v-kostce/objekty-v-praze-11.html>

<http://www.praha11.cz/cs/jizni-mesto-zije/akce-prahy-11/dny-prahy-11/11-dnu-prahy-11-v-r-2008/>

<http://www.praha11.cz/cs/jizni-mesto/projekty/bezpecne-jizni-mesto.html>

<http://www.praha11.cz/cs/jizni-mesto/projekty/>

<http://www.praha11.cz/cs/jizni-mesto/projekty/regenerace-jizniho-mesta.html>

<http://praha11.cssd.cz/s10004/volebni-program.pdf>

<http://www.praha11.cz/cs/radnice/zastupitelstvo-mc/clenove-zastupitelstva.html>

Webové stránky Business Center:

<http://www.business.center.cz>

Webové stránky Česká národní banka:

<http://www.cnb.cz>

Webové stránky Ministerstva věcí České republiky:

<http://www.mvcr.cz>

Webové stránky Hnutí pro Prahu 11:

http://www.hpp11.cz/index.php?option=com_content&view=category&layout=blog&id=37&Itemid=63

<http://hezkejm.sweb.cz/upn/index.html>

Webové stránky Dalibora Mlejnského:

<http://www.dalibormlejnsky.cz/tisk-a-media/10>

Webové stránky Mladé Fronty Dnes:

<http://www.idnes.cz>

9. Přílohy

Příloha č. 1: Mapy hlavního města Prahy a jejích 57 městských částí

Hlavní město Praha

**Příloha č. 2: Jmenný seznam kandidátů zvolených v komunálních volbách 2006
v Praze 11**

Seznam zastupitelů	za stranu	pref. hlasů
Marta Šorfová	ODS	13025
Milan Pešák	ODS	12411
Dalibor Mlejnský	ODS	12386
Jiří Janeček	ODS	12381
Lenka Petrová	ODS	12336
Radek Nebeský	ODS	12335
Jan Meixner	ODS	12327
Daniel Urban	ODS	12305
Petr Popov	ODS	12282
Luděk Zítka	ODS	12246
Miloslav Mihálik	ODS	12245
Barbora Karafiátová	ODS	12241
Jan Gabriel	ODS	12220
Zbyněk Holan	ODS	12211
Eva Štampachová	ODS	12198
Jaroslava Červová	ODS	12195
Petr Volf	ODS	12183
Petr Bauer	ODS	12172
Jana Janečková	ODS	12165
Zdeněk Šedivý	ODS	12163
Pavel Veselý	ODS	12159
Václav Bílek	ODS	12151
Tomáš Strejček	ODS	12129
Jan Meixner ml.	ODS	12110
Jan Navrátil	ODS	12097
Kosta Dimitrov	ČSSD	4057
Miroslav Svoboda	ČSSD	4055
Drahoš Matonoha	ČSSD	4048
Oleg Rybníkář	ČSSD	4043
Milan Česal	ČSSD	4042
Hana Šabl'ová	ČSSD	3976
Jaroslav Mráz	ČSSD	3954
Martina Halaburdová	ČSSD	3951
Petr Jirava	Volba pro město	2967
Vladimír Horký	KSČM	2543
Luděk Vařbuchta	KSČM	2540

František Hoffman	KSČM	2532
Radka Soukupová	Volba pro město	2529
Miroslav Kríž	KSČM	2518
Jiří Semela	KSČM	2482
Jakub Ježek	Strana zelených	2386
Blanka Janečková	Volba pro město	2368
Pavel Dittrich	Volba pro město	2322
Jiří Krautwurm	Strana zelených	2313
Miroslav Punčochář	Strana zelených	2295

**Příloha č. 3: Jmenný seznam kandidátů zvolených do zastupitelstva podle stran
v roce 2010**

Kandidát			Navrhující strana	Politická příslušnost	Hlasy		Pořadí zvolení
poř. číslo	příjmení, jméno, tituly	věk			abs.	v %	
1	Mlejnský Dalibor Mgr.	40	ODS	ODS	7 124	2,77	1
2	Štampachová Eva Ing.	57	ODS	ODS	6 829	2,66	2
3	Meixner Jan	53	ODS	ODS	6 800	2,65	3
4	Petrová Lenka Ing.	27	ODS	ODS	6 741	2,62	4
5	Šedivý Zdeněk Ing.	32	ODS	ODS	6 775	2,64	5
6	Janeček Jiří	36	ODS	ODS	6 612	2,57	6
7	Mihálik Miloslav	53	ODS	ODS	6 665	2,59	7
8	Dittrich Pavel Mgr.	53	ODS	ODS	6 841	2,66	8
9	Gabriel Jan	39	ODS	ODS	6 876	2,68	9
10	Volf Petr	32	ODS	ODS	6 677	2,6	10
11	Navrátil Jan	24	ODS	ODS	6 619	2,58	11
1	Kárský Ladislav PaedDr. Mgr.	60	ČSSD	ČSSD	4 749	2,72	1
2	Rybníkář Oleg Ing. arch.	58	ČSSD	ČSSD	4 880	2,8	2
3	Zikmundová Eva	55	ČSSD	ČSSD	4 651	2,67	3
4	Bílek Vítězslav	65	ČSSD	ČSSD	4 549	2,61	4
5	Mráz Jaroslav	67	ČSSD	ČSSD	4 557	2,61	5
6	Belaník Josef	34	ČSSD	ČSSD	4 633	2,66	6
7	Fausek Jiří	38	ČSSD	ČSSD	4 624	2,65	7
2	Hoffman František JUDr.	59	KSČM	KSČM	2 383	2,88	1
1	Bayer Vojtěch	59	KSČM	KSČM	2 284	2,76	2
3	Vařbucha Luděk PhDr. CSc.	68	KSČM	KSČM	2 196	2,66	3
1	Soukupová Radka Ing.	49	HpP	BEZPP	6 080	2,99	1
3	Kvítek Zdeněk RNDr. Ph.D.	43	HpP	BEZPP	5 861	2,89	2
2	Štyler Jiří Ing.	44	HpP	HpP	5 817	2,87	3
4	Frey Jan Ing.	66	HpP	HpP	5 634	2,77	4
5	Kos Ladislav Ing.	52	HpP	HpP	5 586	2,75	5
6	Krautwurm Jiří Ing. Ph.D.	50	HpP	BEZPP	5 552	2,73	6
7	Lukeš Petr	43	HpP	HpP	5 590	2,75	7
8	Zelenková Kateřina RNDr.	50	HpP	HpP	5 611	2,76	8
9	Řivnáčová Irena Ing.	61	HpP	KDU-ČSL	5 294	2,61	9

1	Anděl Michal	36	PP	BEZPP	1 637	3,07	1
3	Holub Josef JUDr.	62	PP	BEZPP	1 623	3,04	2
1	Urbánek Stanislav Ing. CSc.	63	TOP 09	TOP 09	4 529	2,92	1
2	Slavík Petr	37	TOP 09	TOP 09	4 471	2,88	2
3	Schneider Zbyněk Ing.	49	TOP 09	TOP 09	4 338	2,79	3
4	Škoda Ivan Ing.	51	TOP 09	TOP 09	4 353	2,8	4
5	Jileček Tomáš Mgr.	29	TOP 09	TOP 09	4 180	2,69	5
6	Mareš Jan	34	TOP 09	TOP 09	4 061	2,61	6
7	Prchlík Zdeněk Ing.	32	TOP 09	TOP 09	4 133	2,66	7

Příloha č. 4: Jednací řád Rady městské části Praha 11 byl schválen usnesením rady městské části č. 0915/29/R/2006 ze dne 29. listopadu 2006.

Obsah

- § 1 Úvodní ustanovení**
- § 2 Svolání schůze rady**
- § 3 Příprava schůze rady**
- § 4 Účast členů rady a dalších osob na schůzi rady**
- § 5 Jednání rady**
- § 6 Hlasování**
- § 7 Podpis a zveřejnění usnesení rady**
- § 8 Přerušování a ukončení schůze rady**
- § 9 Zápis ze schůze rady**
- § 10 Kontrola plnění usnesení rady**
- § 11 Poskytování informací o jednání rady sdělovacím prostředkům**
- § 12 Komise rady**
- § 13 Zvláštní a závěrečná ustanovení**

§ 1

Úvodní ustanovení

1. Jednací řád Rady městské části Praha 11 (dále jen „rada“) upravuje zásady a způsob svolávání, přípravy, jednání a rozhodování rady a organizačně technické náležitosti její činnosti.
2. Postavení, působnost a pravomoc rady je upravena zákonem č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze (dále jen „zákon“), v platném znění, a dalšími obecně závaznými právními předpisy.

§ 2

Svolání schůze rady

1. Schůzi rady svolává starosta, v době jeho nepřítomnosti zástupce starosty, který jej zastupuje. Podnět ke svolání schůze rady může dát kterýkoli člen rady nebo tajemník úřadu.
2. Schůze rady se konají zpravidla jednou za 14 dní v termínech stanovených pracovním plánem rady. Podle potřeby, zejména k projednání závažných otázek, může být svolána i mimořádná schůze rady.
3. Rada musí být svolána v případě písemné žádosti, podepsané nejméně 0,5 % občanů městské části, a to do 60 dnů od obdržení žádosti s požadavkem projednání určité záležitosti v oblasti samostatné působnosti radou.
4. V pozvánce na schůzi rady stanoví starosta místo a čas jednání.

§ 3

Příprava schůze rady

1. Schůzi rady připravuje a zajišťuje úřad (organizační oddělení odboru kancelář starosty) dle pokynů starosty.
2. Rada jedná a usnáší se zpravidla na základě písemných materiálů, které předkládají členové rady nebo tajemník úřadu; tito mohou v rámci rozdělení kompetencí pověřit předložením materiálu vedoucího odboru nebo předsedu komise rady. Dále může být předkladatelem i subjekt, který je určen usnesením rady. Je-li materiál v písemné podobě podepsán členem vedení, může ho potvrdit a do systému odeslat příslušný vedoucí odboru.
3. Materiály pro schůzi rady obsahují zpravidla:
 - a) titulní list s názvem materiálu a s označením zpracovatele a předkladatele materiálu,
 - b) návrh usnesení a jeho odůvodnění (důvodovou zprávu),
 - c) schválené usnesení (pokud již v dané věci rada nebo zastupitelstvo nějakým způsobem rozhodovalo)
 - d) přílohy.
4. Předkladatel je povinen předat odboru kancelář starosty materiál v elektronické podobě, který je distribuován umístěním na internetu pod přihlašovacím jménem a heslem daného uživatele a slouží jako jediný podklad pro jednání. Kromě elektronické podoby je předkladatel povinen předat odboru kancelář starosty i jeden podepsaný originál materiálu v písemné podobě.
5. Předkládané materiály musí být zpracovány tak, aby umožnily členům rady komplexně posoudit problematiku a přijmout rozhodnutí v dané věci.
6. Za přípravu, vyhotovení materiálu, náležitosti a úpravu odpovídají předkladatelé podle pravidel pro přípravu materiálů určených k projednání na schůzi rady, stanovených tajemníkem úřadu.

§ 4

Účast členů rady a dalších osob na schůzi rady

1. Členové rady jsou povinni zúčastnit se každé schůze rady. Nemohou-li se ze závažných důvodů schůze rady zúčastnit, jsou povinni se omluvit starostovi, s uvedením důvodu, a to nejpozději do začátku schůze rady. Neúčast na části schůze rady omlouvají členové rady předsedajícímu ústně v průběhu schůze a předsedající nechá zaznamenat do zápisu dobu předčasného odchodu nebo pozdního příchodu.
2. Účast na schůzi rady stvrzují členové rady podpisem na prezenční listinu.
3. Schůze rady se s hlasem poradním zúčastňuje tajemník úřadu.

4. Schůze rady se dále pravidelně zúčastňují tiskový mluvčí, vedoucí odboru kancelář starosty a zaměstnanci městské části zařazení do úřadu (dále jen „pracovníci úřadu), kteří zpracovávají přijatá usnesení a zápis ze schůze rady.

5. Pokud rada rozhodne, mohou se schůze rady účastnit další členové zastupitelstva městské části Praha 11 (dále jen „zastupitelstvo), pracovníci úřadu, popřípadě další přizvaní.

6. Přizvaní členové zastupitelstva, tajemník úřadu a další osoby se omlouvají stejným způsobem jako členové rady.

§ 5 Jednání rady

1. Schůze rady jsou neveřejné.

2. Jednání schůze rady řídí starosta, zástupce starosty, nebo člen rady, kterého tím starosta pověří (předsedající).

3. Rada je schopná jednat a usnášet se, je-li přítomna nadpoloviční většina všech jejích členů. Není-li rada při zahájení schůze usnášeníschopná, stanoví starosta náhradní termín pro konání schůze rady.

4. Člen rady, u něhož skutečnosti nasvědčují, že by jeho podíl na projednávání a rozhodování určité záležitosti, kterou má rada projednávat v samostatné působnosti, mohl znamenat výhodu nebo škodu pro něj samotného nebo pro osobu blízkou, pro fyzickou nebo právnickou osobu, kterou zastupuje na základě zákona nebo plné moci, je povinen sdělit tuto skutečnost před zahájením jednání rady.

5. Rada vyřizuje bezodkladně, nejdéle do 60 dnů, návrhy, připomínky a podněty osob, které dosáhly věku 18 let a mají trvalý pobyt na území MČ Praha 11 a osob, které vlastní nemovitost na území MČ Praha 11.

6. Po zahájení schůze rady předsedající

a) konstatuje počet jmenovitě omluvených a neomluvených

b) konstatuje, že rada je usnášeníschopná

c) sdělí, zda byl ověřen zápis z předchozího jednání, pokud byly proti tomuto zápisu podány námitky, sdělí kým a jaké; o těchto námitkách rozhodne rada

d) určí ověřovatele zápisu této schůze

e) předloží návrh programu schůze rady a vyhlásí k němu rozpravu.

7. Členové rady a tajemník úřadu mohou navrhnout změnu programu nebo doplnění o projednání neodkladných záležitostí (u takto zařazovaných materiálů je předkladatel povinen zdůvodnit naléhavost jejich projednání).

8. Ústní informace členů rady, tajemníka úřadu a vedoucích odborů mohou být předneseny na závěr schůze rady v bodě „různé“.

9. Po skončení rozpravy k návrhu programu rada o tomto programu rozhodne hlasováním.

10. K jednotlivým schváleným bodům programu uděluje předsedající vždy nejdříve slovo předkladateli. Ten v úvodním slově charakterizuje obsah podkladu a stručně zdůvodní jím navrhované závěry. Poté předsedající zahájí rozpravu.

11. V průběhu rozpravy mohou členové rady a tajemník úřadu vznášet dotazy, věcné připomínky a návrhy řešení, požadovat doplnění a vysvětlení a předkládat změny předloženého návrhu usnesení.

12. Rada může hlasováním rozhodnout o vrácení materiálu k doplnění nebo přepracování, pokud předkladatel sám nerozhodne o jeho stažení z projednávání, o postoupení materiálu k projednání pracovní skupině, komisi nebo výboru, nebo o odložení projednávání materiálu.

13. Rozprava je ukončena po přednesení všech diskusních příspěvků, nebo bylo-li odhlasováno ukončení rozpravy.

14. Návrh na ukončení rozpravy či její přerušení může kdykoliv v jejím průběhu navrhnout kterýkoliv člen rady a o tomto návrhu se hlasuje bez rozpravy. Je-li tento návrh radou schválen, udělí předsedající slovo ještě těm, kteří byli před návrhem na ukončení či přerušení rozpravy přihlášení.

15. Po ukončení rozpravy se předkladatel k navrženým změnám návrhu usnesení vyjádří, zda se s nimi ztotožňuje či nikoliv.

§ 6 Hlasování

1. O každém návrhu nechá předsedající hlasovat. Hlasuje se zpravidla zdvižením ruky, pokud rada nerozhodne jinak.

2. O návrhu usnesení se hlasuje jako o celku, nenavrhne-li člen rady nebo tajemník úřadu, aby se hlasovalo o jednotlivých bodech navrženého usnesení odděleně. O návrhu na oddělené hlasování nechá předsedající hlasovat. Pokud je tento návrh schválen, hlasuje se jednotlivě o všech částech usnesení. Schválené usnesení je souhrnem platně přijatých částí. O celku se v tomto případě již nehlasuje.

3. Jestliže byly k původnímu návrhu usnesení předloženy pozměňovací návrhy, se kterými se předkladatel neztotožnil, hlasuje se nejdříve o nich, a to v pořadí opačném než byly podány. Vylučuje-li přijatý pozměňovací návrh další pozměňovací návrhy, o těchto návrzích se již nehlasuje.

4. Usnesení je přijato, hlasuje-li pro návrh nadpoloviční většina všech členů rady.

5. Předsedající vyhlásí výsledky hlasování tak, že sdělí počet hlasů pro návrh, proti návrhu a počet členů rady, kteří se zdrželi, případně nehlasovali.

6. Členové rady a tajemník úřadu jsou oprávněni požádat o zaprotokolování svého stanoviska do zápisu, pokud je odlišné od stanoviska rady.

§ 7

Podpis a zveřejnění usnesení rady

1. Usnesení rady podepisuje starosta, v případě jeho nepřítomnosti jím pověřený zástupce, spolu se zástupcem starosty nebo jiným radním (ověřovatelem).

2. Starosta má právo pozastavit výkon usnesení rady v oblasti samostatné působnosti, má-li za to, že je nesprávné. V takovém případě pozastavené usnesení se zdůvodněním předloží k rozhodnutí nejbližšímu zasedání zastupitelstva městské části.

3. Odbor kancelář starosty zajistí doručení kopií schválených usnesení podle rozdělovníku, uvedeném na příslušném usnesení.

4. Všechna schválená usnesení rady jsou uložena k nahlédnutí v odboru kancelář starosty a zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup (na internetových stránkách městské části).

5. Vedoucí odboru kancelář starosty je oprávněn, po projednání s předkladatelem materiálu, provést ve schváleném textu usnesení opravu zjevných tiskových a početních chyb. Změnu oznámí ověřovatelům.

§ 8

Přerušování a ukončení schůze rady

1. Předsedající přerušuje jednání schůze rady v případě, pokud v jeho průběhu klesne počet přítomných členů rady pod nadpoloviční většinu všech členů rady, nebo z jiných závažných důvodů na návrh člena rady nebo tajemníka úřadu, a stanoví termín pokračování schůze.

2. Předsedající prohlásí schůzi za ukončenou, byl-li vyčerpán program schůze rady.

3. Jiné přerušování nebo ukončení schůze schvaluje rada na návrh člena rady nebo tajemníka úřadu.

§ 9

Zápis ze schůze rady

1. Z jednání schůze rady se pořizuje zvukový záznam a písemný zápis.

2. Zvukový záznam se uchovává po dobu 5 let od data konání příslušné schůze rady. Zpřístupnění zvukového záznamu pro členy rady a tajemníka úřadu zajišťuje odbor kancelář starosty.

3. Zápis ze schůze rady obsahuje zejména

3.1 den a místo jednání

3.2 hodinu zahájení a ukončení jednání, případně dobu přerušení

3.3 jméno a funkci předsedajícího

3.4 počet přítomných členů rady

3.5 kteří členové rady byli přítomni, kteří z nepřítomných se omluvili a kteří se neomluvili, kteří v průběhu jednání odešli či přišli

3.6 jméno určeného ověřovatele zápisu a usnesení

3.7 schválený pořad schůze s uvedením předkladatelů a přizvaných osob

3.8 jména diskutujících k jednotlivým bodům programu

3.9 podané návrhy, včetně jmen navrhovatelů

3.10 průběh a výsledky hlasování

3.11 přijatá usnesení, případně jiná rozhodnutí a úkoly

3.12 stanoviska podle článku 6 odst. 6 tohoto jednacího řádu

3.13 jména zapisovatelů

4. Zápis z každé schůze pořizují určení zapisovatelé do 7 dnů od konání schůze rady a podepisuje jej starosta, v případě jeho nepřítomnosti jím pověřený zástupce, spolu se zástupcem starosty nebo jiným radním (ověřovatelem).

5. Záписы ze schůzí rady jsou pro členy zastupitelstva a pracovníky úřadu uloženy k nahlédnutí v odboru kancelář starosty (též v digitální podobě).

6. Členové rady mohou vznést proti znění zápisu námitky, a to nejpozději do zahájení další schůze rady, písemně či ústně k rukám starosty. O námitkách člena rady proti zápisu rozhodne nejbližší schůze rady.

7. Zápis je schvalován na nejbližší schůzi rady.

§ 10

Kontrola plnění usnesení rady

1. Odpovědnost za celkové zajištění usnesení rady má předkladatel návrhu, za jednotlivé úkoly zodpovídají ti, kterým byly uloženy.

2. Plnění usnesení průběžně kontroluje starosta, jeho zástupci a tajemník úřadu podle své působnosti, vedoucí odborů, do jejichž pracovní náplně usnesení svým obsahem spadá nebo jimž usnesení ukládá úkol.

3. Odbor kancelář starosty vede evidenci usnesení rady a plnění jejich úkolů.

4. Rada provádí kontrolu svých usnesení na základě čtvrtletní zprávy o nesplněných úkolech, předkládané starostou na schůzi rady, vždy ve druhé polovině prvního měsíce následujícího kalendářního čtvrtletí.

5. Obdobně se postupuje při kontrole úkolů, uložených radou v rámci zápisu z rady.

§ 11

Poskytování informací o jednání rady sdělovacím prostředkům

1. O jednání rady poskytují sdělovacím prostředkům informace starosta, zástupce starosty a další členové rady nebo tajemník úřadu, zpravidla podle jim vymezené působnosti, pokud rada nerozhodne jinak.

2. Pokud rada rozhodne, poskytuje informace o konkrétních bodech jednání rady i tiskový mluvčí.

3. Každý, kdo poskytuje informace z jednání rady, je povinen při informování veřejnosti respektovat rozhodnutí rady.

§ 12

Komise rady

1. Rada zřizuje jako své iniciativní a poradní orgány komise. Svá stanoviska a náměty předkládají komise radě.

2. Rada jmenuje předsedy, členy a tajemníky komisí a ukládá komisím úkoly v oblasti samostatné působnosti.

3. Podrobnosti k činnosti komisí stanoví rada v jednacím řádu komisí.

§ 13

Zvláštní a závěrečná ustanovení

1. Rada může část nebo celou schůzi prohlásit za důvěrnou a současně rozhodne, zda bude v tomto případě pořizován zvukový záznam. V takovém případě nemohou být o průběhu schůze podávány informace bez souhlasu rady.

2. Elektronické předávání materiálů pro jednání rady bude platné od doby, kdy budou všem členům přiděleny notebooky, a to buď prostřednictvím magistrátu hl.m. Prahy nebo městské části Praha 11. Do té doby budou členům rady předávány materiály v písemné podobě.

3. Pokud je v textu uvedeno vedoucí odboru, vztahují se tato ustanovení přiměřeně i na interního auditora.

4. Změny a doplňky tohoto jednacímú řádu schvaluje rada.

5. Tento jednací řád nabývá účinnosti dnem 29.11.2006 a nahrazuje jednací řád schválený usnesením rady MČ Praha 11 č. 0147/03 ze dne 13. března 2003, ve znění pozdějších změn a doplňků.

V Praze dne 29.11.2006

Bc. Dalibor Mlejnský
starosta městské části Praha 11

Příloha č. 5: Mapa regenerace bytových panelových domů v MČ Praha 11

